

gençlik dünyası

FAŞİST TERÖRE, BASKIYA, ZORBALIGA KARŞI

YİĞİNLARIN SAVAŞIMI VE EYLEM BİRLİĞİ BELİRLEYİCİDİR!

• İZMİR İNCİRALTI KATLIAMININ HESABI
SORULACAKTIR!

Demirel iktidarı zamanında ülkemiz yalnız en karanlık günleri değil, aynı zamanda en kanlı dönemi yaşıyor. MHP'nin suç ortağı olan bu iktidarın halk düşmanı politikası ülkeyi kanlı kara bir yıkımın eşiğine getirmiştir. Devletin desteğindeki MHP'li faşist katiller ve faşizm yanlısı polisler ve militarizm güçleri ilerici, devrimci, demokratik düşünceli tüm insanlara savaş açmışlardır. Faşist terör ve onunla paralel olarak artan devlet terörü halkın can güvenliğini ortadan kaldırmıştır.

İzmir İnciraltı yurtlarında 12 Haziran gecesi, resmi giysi içindeki faşist katiller 5 ilerici, devrimci ö-

ğrenciyi katlettiler. Moral gecesi denilen öğrencilerin üzerine, sokakları tıkağın bulduğu halka hiçbir iltihap bulunmaksızın yayılmı ateşi açıldı. Öldürülen 5 öğrencinin yanısıra yüzlerce kişi yaralandı. Bu olay ve daha birçok il ve ilçede uygulanan baskılar, ilan edilen sokağa çıkma yasakları MHP'li faşist sürülerin devletin kilit noktalarına yerleştirilerek faşist terörün devlet terörü haline nasıl dönüştürüldüğünü açıkça gösteriyor.

Bugün her ikisi de; faşist terör ve onunla içiçe olan devlet terörü sürekli artıyor. Günde ortalama 10-15 kişi bu terörün kurbanı oluyor. Halkın devrimci evlatları, demokratik görüşlü kişiler aralıksız katlediliyor. Faşist MHP ve ona bağlı terörist odakları yurdun her köşesinde savaş havası estiriyor. Birçok kentte Kahramanmaraş biçimi yeni toplu kırm hareketlerine girişiyor. Ülkemiz üzerinde emekçi halkı silindirmeyi tüm demokratik görüşlü insanları sokağa çıkamaz duruma ge-

tirmeyi amaçlayan kanlı karanlık bir ağ örülüyor. Bununla bugünkü zorbalık rejimi yasallaştırılmak ve giderek çaplak bir diktatörlüğe yol açılmak isteniyor. Bu yol, temellerinden sarsılan, halkın nefretini üstünde toplayan Demirel iktidarı için ayakta kalmanın tek çaresidir.

Ama yel ekenler fırtına biçiyor. Halkın demokrasi güçlerinin faşist teröre, baskı yasalarına karşı sava-

şını yükseliyor. Tüm emekçi kadınlar faşist MHP'nin iç savaş kışkırtıcılığına, toplu kırm hareketlerine, kanlı saldırılarına karşı tepki gösteriyor. Can güvenliği için savaşıyor. Örgütlü, yığinsel gösteriler yapılıyor. Gün Sazak'ın öldürülmesi üzerine faşist MHP'nin giriştiği toplu kırm ve saldırılar tekeleli sermayenin

(Devamı: 7. Sayfada.)

TÜM ANTI-FAŞİST
TUTUKLULARA
ÖZGÜRLÜK!

başyazı

yaz çalışmaları ve görevlerimiz

Okulların kapanmasıyla birlikte yeni bir yaz dönemine daha giriyoruz. Bilindiği gibi yaz dönemi çalışmalarını tüm toplumsal kesimler için olduğu kadar, özellikle gençlik hareketi için özel bir önem taşır. Bu bir yanı sıra gençliğin yapısından kaynaklanır ve öğrenci gençlerin savaşımına ardıcıl bir işlerlik kazandırmanın gerekliliğini yansıtır. Ama yaz çalışmalarının asıl önemi, genel olarak gençlik hareketinin örgütsel yapısını pekiştirmek, büyük çaplı ve çok yönlü bir çalışma yürütmek, yeni gençlik kesimleriyle bağlar kurmak ve bunları örgütsel alana aktarmak için geniş ve somut olanakların varolmasında ortaya çıkar.

Elbetteki yaz çalışmalarının konusundaki yaklaşımlar da farklı farklıdır. Örneğin okullar kapandıktan sonra çoğunlukla devrimciliği de "tatil" eden küçük burjuva devrimcilerinin bu konuda söyledikleri kof gevezelikten, boş bir aldatmacadan öteye gitmez. "Boş kalmanın heyecanı" ile yapılan bazı çalışmalar ise genel anti-faşist savaşımına yarar sağlamaktan çok, bireysel ve dar grupçu sınırlar içerisinde kalır.

Kuşkusuz ilerici gençlik hareketi için böylesi sorunlar sözkonusu değildir. Hangi koşullarda ve dönemde olursa olsun savaşım aralıksız sürüyor. Devrimciler için bu savaşımın katılmak nesnel koşullar temelinde aktif çalışmak yılların, ayların ya da mevsimlerin değil, her günün, her anın sorunudur. Bu açı-

(Devamı: 7. Sayfada.)

"...VATANINI SATANIN KORKUSU.."

NATO başlarının Ankara toplantısı sona erdi. 25/26 Haziran günleri Ankara'da toplanan NATO'cuların aldığı kararlar halkımıza yine zorla dayatılacak. Bilindiği gibi, üye ülkelerin bütçelerinden silahlanmaya daha fazla para ayrılması bu toplantıda üzerinde en çok durulan konulardan biri. Nitekim NATO'nun Brüksel'deki merkezinde üst düzeyde bir yetkili silahlanmanın "bu dünyanın gerçeği" olduğunu vurgulayarak, "ittifak üyesi ülkeler" in bu soruna daha titiz eğilmeleri gerektiğini söylüyor. Soğuk harp dönemini geri getirmeye çalışan emperyalist güçler, militarist çevreler her zaman yaptıkları gibi yine "Sovyet tehlikesi", "güçler dengesi" gibi demagogilerle silahlanmanın tirmandırılmasını, savaş kışkırtıcılığını haklı göstermeye çalışıyorlar.

"Sovyet tehlikesi" üzerine fantastik hikayeler uydurmada ustalaşan ABD emperyalizminin ve NATO çevrelerinin Batı Avrupa'ya nükleer roketler yerleştirme girişimlerine paralel olarak Doğu Akdeniz ve Ortadoğu'da askersel konumlarını güçlendirmeyi amaçlayan yeni saldırganlık paktları çatıştırma çabaları yoğunlaşıyor. Emperyalizme şaşaklıkla övünen Demireller, Türkesler bölgemizde hegemonya peşinde koşan ABD ve NATO başlarının yayılmacı amaçları için uğursuz görevler üstlenmeye hazırlanıyorlar.

Halk düşmanı Demirel, Almanya'nın Sesi Radyosu'na verdiği bir demeçte (Milliyet, 24 Haziran 1980) "Türkiye, 3. Dünya ve sosyalist devletler arasında yer alıp ne yapacak? Ne menfaati var?... Türkiye NATO üyesidir. Binaenaleyh Türkiye'nin macera peşinde koşması mümkün değildir. Soğukkanlı, gerçekçi, sulh, barış esasına dayalı ve karşılıklı menfaat çizgisine oturmuş bir politikayı Türkiye takip eder." diyor.

Elbette, Türkiye'nin sosyalist ülkelerle işbirliğini geliştirmesi "3. Dünya" ülkeleri arasında yer alması Demirellerin çıkarına aykırıdır. Bundan daha doğal ne olabilir? Çünkü Demirellerin

çıkarı efendisi ABD emperyalizminin çıkarlarıdır. Emperyalistlerin "cesur adam" diye övgüyle layık gördükleri Demirel, emperyalizmin ülkemizdeki en has adamıdır. Çünkü o, IMF'lere OECD'lere, NATO'lara elpençe divan duran kul-köledir.

Ama halkımız emperyalizme köleliğe kaptırılmıştır. Çünkü emperyalizme kölelik açlıktan,

"NATO'DAN ÇIKILSIN!!"

NATO Bakanlar Konseyi'nin, "Türkiye'nin daveti" üzerine 25/26 Haziran günleri Ankara'da toplanması yurdun dört bir yanında protesto edildi. Gösteriler düzenlendi, pankartlar asıldı.

Ankara Kızılay'da yapılan gösteride "Bağımsız Türkiye", "Topraklarımız NATO'ya değil, yoksul köylüye" belgileri atıldı. Polis gösteriye katılanlardan birçok kişiyi gözaltına aldı. Ankara'nın değişik semtlerinde de, "NATO'dan çıkılsın", "Üslere elkonsun, Amerika defolsun" belgileri haykırılmış, binlerce el ilanı dağıtılmıştır.

26 Haziran günü İstanbul'un çeşitli semtlerinde gösteriler yapılmış, ilerici gençler Laleti ve Cağaloğlu'na üzerinde İngilizce ve Türkçe yazılı "Barış düşmanı, NATO'cu çeltiler ülkemizden defolun" pankartları asmışlardır.

yoksulluktan, işsizlikten, ölümden, işkenceden, zandan, zulümden başka birşey değildir. Güney Kore'de, bir takım Latin Amerika ülkelerinde halklar bunu yaşıyorlar. Emperyalizme, kölelik, halklara düşmanlıktır. Savaş kışkırtıcılığına alet olmaktadır. Bütün bunlar halkın çıkarına mıdır? Yoksa Demirellerin, Türkeslerin ve onların efendileri ABD emperyalistlerinin çıkarına mıdır? Demirellere göre memleket toprağını dolar karşılığı parselleyip satmak, ülkemizi atom harmanları ile donatmak "Türkiye'nin menfaatinde". Halkımıza göre ise bunun tek adı vardır: VATAN HAINLIĞI. Vatan hainlerinin sonu ise bellidir. Bu son, Şahların, Somozaların sonundan farklı olmayacaktır.

NATO Bakanlar Konseyi'nin Ankara toplantısının başladığı gün Perinçek'in partisi "TİKP Başkanlık Kurulu"nun bir bildirisini yayınladı. Demirellerle uşaklık yarışına çıkan maocuların bildirisinde "Ülkemiz, 'ABD'nin ileri karakolu olmak' tehlikesiyle değil, Sovyet tehdidiyle karşı karşıyadır." denildikten sonra, "NATO içinde bağımsızlığımıza, egemenliğimize, eşitliğe ve milli savunma ihtiyaçlarımıza aykırı bütün ilişkiler düzeltilmelidir." gibi bir de akıl veriyorlar, Demirellere. Emperyalizmin borazanı rolünü kimseye kaptırmamak için ne kadar da yırtıyor, maocular?

Türkiye işçi sınıfı, halkımız her geçen gün NATO'nun ve emperyalist güçlerin ülkemiz için yarattığı tehlikeyi giderek daha iyi anlıyor. Bu tehlikeye karşı savaşım zorunluluğunu kavırıyor. Türkiye'nin her yanında "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Üslere elkonsun, Amerika defolsun", "NATO'dan çıkılsın, Bağımsız Türkiye" belgileri yükseliyor. Bu savaşım tüm yurtseverleri, demokrasi güçlerini birbirlerine daha yaklaştırıyor. Eylem birliği yolunda ileri adımlar atılıyor. Demirellerin, Türkeslerin, Perinçekleri korkutan da bu. Yükselen bu gur ses. İflah etmez bu korku onları. Çünkü, "hiçbir korkuya benzemez vatanını satanın korkusu."

15-16 Haziran genel direnişinin 10. yıldönümünü kutlandı

Türkiye işçi sınıfının savaşımında tarihsel bir öneme sahip olan 15-16 Haziran direnişi, 10. yıldönümünde tüm ülke çapında yaygın olarak kutlandı. Gösteriler, mitingler yapıldı; bildiriler, afişler basıldı; toplantılar düzenlenerek 15-16 Haziran Direnişi'nin, önemi bugün daha da artan deneyimi üzerinde duruldu.

15-16 Haziran'ın 10. yıldönümüyle ilgili olarak bir bildiri yayımlayan DİSK Yürütme Kurulu, işçi sınıfının bugün de çok yönlü saldırı ve görevlerle karşı karşıya olduğunu belirtti. Maden-İş Genel Yürütme Kurulu tarafından yapılan açıklamada ise, demokrasi savaşımının bir bütün olduğu kaydedilerek "bu savaşımın başarısının önde gelen koşulu, beirlenmiş ortak hedef ve istemler yönünde sendikal, politik ve demokratik alanlarda birlik sürecinin derinleştirilmesi ve örgütlenmesidir. Maden-İş Sendikası bu doğrultudaki gelişmeleri içtenlikle desteklemektedir." denildi.

İzmir Karşıyaka'da 15-16 Haziran'ın 10. yılı nedeniyle bir gösteri düzenlendi. 100'ü aşkın ilerci genç katıldığı gösteride "Yaşasın 15-16 Haziran direnişi, yaşasın genel grev!" belgisi atıldı. Bu belginin yazılı olduğu pullar yaygın olarak dağıldı. Gümüşpala semtinde ise "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişi - İlerici Gençler" yazılı bir pankart asıldı. İzmir Tıp Fakültesi'nde de bir forum düzenlendi.

Ankara'da çeşitli mesleklerden ilerciler, ilerci gençler, kadımlar 15-16 Haziran Direnişi'nin, Ulus'da 500'ü aşkın kişinin katıldığı

ŞİMDİ İLERİCI GENÇLİĞİN SAVAŞIMINDA YAŞIYOR

5 Haziran günü polis tarafından evine giderken sirtına dayanan otomatik tabancanın kurşunu ile şehit edilen, ilerci gençliğinin yiğit savaşçısı, İGD Sakarya Şube Sekreteri Memduh Gündoğan'ın cenazesi yaşlı, genç, kadın, erkek binlerce kişinin katıldığı yığmsal bir gösteriyle kaldırıldı. O'nun yaşamasını tehlike olarak gören polis, cenazesinden bile korkuyordu. Bunu cenaze törenini engelleme çabalarında ve yapılan gösterilerle saldırmakla gösterdi. Ancak halkın, ilerci gençliğin kararı, dirençli ve disiplinli çıkışı polisin saldırısını geri püskürttü.

bir gösteri ile kutlandılar. Meydanın dörtbir yanına "15-16 Haziran'ı yaşatacağız!", "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz!", "Yeni 15-16 Haziran'lar Yaratacağız!" şeklinde pankartlar asan ilerciler, gösterinin başlamasından kısa bir süre sonra polisin saldırısına uğradılar.

İstanbul Gayrettepe'deki PTT Başmüdürlüğü'nde çalışan emekçi kadımlar iki binada 15-16 Haziran'la ilgili çeşitli afişler astılar ve çeşitli sloganların yazılı olduğu çok sayıda pul dağıttılar. Ayrıca ilerci gençler, kadımlar teknik elemanlar ortaklaşa grev ziyaretleri düzenlediler, grevci işçilerle dayanışmayı yükselttiler.

Edirne'de 15 Haziran'da ilerci kadımlar, ilerci gençler, Maden-İş ve Tekstil üyesi işçiler mahalle ve kahvelerde toplantılar düzenlediler, konuşmalar yaptılar, 16 Haziran'da ise Maden-İş ve Tekstil'in grevde bulunduğu yerlerde ayrı ayrı eylemler gerçekleştirildi.

Torbalı'da 15 Haziran Pazar gecesi ilerci gençler, ilerci kadımlar, öğretmenler ve Köy-Der üyesi köylülerden oluşan bir topluluk meşaleli miting düzenledi.

Muğla'nın yatağan ilçesinde ise 15 Haziran günü TİP, Enerji-İş, Dev-Maden-Sen ve ilerci gençlerin katıldığı bir yürüyüş ve miting yapıldı. Aynı günün akşamı ise TİP tarafından bir gece düzenlendi.

Çerkezköy'de ise Birlik Dayanışma, TİP ve TSİP bir miting ve yürüyüş düzenledi.

AHMET NURCAN DOKSANBİR:

FAŞİZME, KARŞI SAVAŞA ADANMIŞ BİR YAŞAM

tandı. Şube eğitim bürosunda ve daha sonra çeşitli örgütsel alanlarda görev aldı. İkona kabiliyeti yüksek, alçakgönüllü, arkadaşları arasında sevilen, sayılan bir insandı.

İlerici gençlik hareketinin savaşımının yanında emekçilerin ekmeç ve özgürlük savaşımında da etkin yer aldı. Son olarak Banka işkolundaki sarı sendikacılığa karşı İşbankası emekçilerinin sınıf ve kitle sendikası Bank-Sen'de örgütlenmesi için özveriyle çalışıyordu. Bu arada Suadiye Halk-Koop'un kuruluş çalışmalarına katıldı. 17 Haziran 1980 Salı günü Suadiye Halk-Koop'a yapılan baskında faşist canicece katledildi.

5 Mart 1952'de Trabzon'da doğdu. 1956 yılında ailesi İstanbul'a yerleşti. Ortaöğrenimini burada tamamladı.

Ahmet Doksanbir, liseden sonraki yıllarda İş Bankası'nın değişik şubelerinde çalıştı. Bu yıllarda ilerci fikirlerle tanıştı ve savaşımada dört elle sarıldı. Kuruluşundan hemen sonra İGD Kadıköy Şubesine üye olan Ahmet Doksanbir, ilerci gençlik hareketinin aktif, örgütçü bir militanıydı.

Suadiye Halk-Koop'ta iki ilerci katledildi

Faşistler Halk-Koop'a karşı kanlı saldırılarını gittikçe hızlandırıyorlar. Bugüne kadar elliye yakın silahlı saldırıda bulunan MHP'li, ÖYD'li faşistler son olarak Halk-Koop Suadiye Şubesi'ni otomatik silahlarla taradılar. Saldırıda Halk-Koop'un kurucularından İGD üyesi Ahmet Nurcan Doksanbir ve Halk-Koop üyesi, ilerci kadın Firhal Erünsal şehit düştü.

men cenazeye katılanlar şehitlerin cenazelerini alarak bir süre yürüdüler. Daha sonra yürüyüşün engellenmesi üzerine cenazeler araçlara konularak Karacaahmet Mezarlığı'na götürüldü ve yapılan bir törenle toprağa verildi. Burada Halk-Koop adına yapılan bir konuşmada emperyalist güçlerin güdümündeki faşist güçlerin öldürdüğü iki ilerciye sıklıkla kursunların demokratik halk kooperatifçiliği ve gelişen demokrasi hareketine sıklığı ifade edildi. Konuşmacı'nın sözleri "Ahmet'ler, Firhal'ler ölmez!" belgileriyle sık sık kesildi. And içilmesinden sonra bir avukat, diğeri konuşmacı olmak üzere dört kişi gözaltına alındı.

Ahmet Doksanbir ve Firhal Erünsal'ın cenazeleri 19 Haziran günü Kadıköy Osmanağa Camisinden, yığmsal bir törenle kaldırıldı. Cenazelerin camiden alınıp yürüyüş yapılması engellenmek istendi. Buna rağmen...

ANILARI YAŞATILACAK

ABDULLAH ÇETİN

İSMAİL DEMİRCAN

5 Mayıs günü Muttalıp Caddesi'nde evlerine gitmekte olan İLD üyeleri İsmail Demircan (Meslek Lisesi öğrencisi) ve Abdullah Çetin (Ticaret Lisesi öğrencisi) MHP'li ve ÜYD'li faşistler tarafından pusuya düşürülüp kurşunlanarak öldürüldüler. Olay sonrası Ticaret Lisesi 3. sınıf öğrencisi faşist İlhan Yalçın tutuklanarak cezaevine gönderildi.

siyla hazırlanan bildiri yaygın olarak dağıtıldı.

Eskişehir'de artan faşist saldırılarla ilgili olarak TİP Eskişehir İl Örgütü, TSİP Eskişehir İl Örgütü, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratlar ortak bir bildiri ile tüm anti-faşist güçleri eylem ve güçbirliğine çağırıldı.

MERSİN'DE İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI

1 Haziran günü Mersin'de ilerci gençler ve ilerci işçiler tekellere karşı Cam Sanayi İşkolunda savaşım veren Anadolu Cam Sanayi grevci işçileriyle dayanışma gösterildi.

100'ü aşkın ilerci genç tarafından yapılan grev ziyaretindeki konuşmalarda işçi-çocuk dayanışması dile getirildi. Sık sık "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!", "Faşizme geçit yok!", "Faşizme karşı genel direniş!", belgileri atıldı ve büyük bir coşkuyla grev ziyareti sona erdi.

"dev-yol" diyarbakır'da burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlıyor

Bilindiği gibi Diyarbakır'da yıllardır faşistlere ve maoculara rastlanmaz. En azından bu halk düşmanları açıktan açığa çalışma yürütememekteler. Bu, eli kanlı faşist Türkeş'in 1975'te Diyarbakır'a sokulmamasından beri böyledir. Elbetteki bu olumlu gelişme kendiliğinden olan bir şey değildir. Demokrasi güçlerinin kararlı anti-faşist savaşımının sonucudur ve onların ortak başarısıdır. Ancak egemen güçlerin demokrasi güçlerini ezmek, halk düşmanı unsurların yerşermesi için ortam hazırlamak yolunda boş durmadığı yeni ve sinsi planlar, provokasyonlar uygulamaya çalıştığı da bir gerçektir.

Açıktan çalışma ortamı bulamayan faşistler gerillerin, MTTB'ilerin içinde çalışmaya başladılar. Bu kanaldan, dnl de kendilerine maske yaparak çeşitli saldırılar düzenlediler. Fakat demokrasi güçlerinin uyanıklığı ve biriktirilmiş bu oyunları boşa çıkardı. Faşist demagojinin içyüzü Diyarbakır halkına bıkıp usanmadan anlatıldı. Fakat tam bu noktada maoculuk ön plana çıkarıldı. Maocular okullardan yurtlarda, işyerlerinden mahallelere, her yerde ilercilere, devrimcilere saldırdılar. Hemen o günlerde İGD, DDKD, Genç-Öncü, SGB, DHKD ortak savaşım vererek, her yerde maoculuğa karşı kesin tavır aldılar. Böylece maoculuk ta açıktan çalışamaz duruma geldi.

Ne var ki, provokasyonlar bitmedi. Artık sahnede "Apo"culuk vardı. Herkesin gördüğü, yakından izlediği, CIA'nın, MİT'in güdümünde çalıştığı kuşku götürmeyen "Apo"culuk... Demokrasi güçleri buna da karşı koymasını bildiler.

Biz burada "Apo"culuğu ve yaptıklarını anlatmayaacağız. Anlatacağımız bir başka yoldan gelişen provokasyonlardır.

Diyarbakır'da son 1,5-2'aydır "Apo"culuk sessiz beklemektedir. Ama bu boşluk maceracı bir grupça, "Dev-Yol"ca doldurulmak istenmektedir.

Evet, "Dev-Yol" 1,5-2 aydır Diyarbakır'da provokasyon üzerine, provokasyon düzenlemektedir.

Diyarbakır'da yerel bir örgütlenmesi olmayan bu grup, genelikle yüksek öğrenimde dışarıdan gelen öğrencilerden oluşuyor.

"Dev-Yol"un provokasyonlarına yolaçan gelişmeler önce çevre Sağlık Koleji'nde "Dev-Yol"cuların İGD'li öğrencilere bahanesiz tek tek saldırmasıyla başladı. İlerici gençlerin sağduyulu, kararlı tutumuna rağmen bunlar saldırılarını yöneticilere kadar vardırıdılar. Fakat ilerci gençlerin cevabı onların istediği gibi olmadı; ilerci gençler işi bir kavga yarışına dönüştürmediler, fakat gelebilecek saldırılara karşı her zaman uyanık ve kararlı davrandılar. Saldırılar sürüyor, ama "Dev-Yol", İGD'yi istediği şekilde bireysel çatışmalara sürükleyemiyordu. Bu durum sürerken bir de bülten çıktı ortaya. Diyarbakır biriminde "Liseli Dev-Yol" adlı bir broşür çıkarıldı. Bu broşürde 24 Aralık'ta Kahramanmaraş cankırımını yığmsal ve çok yönlü eylemlerle protesto eden DDKD, İGD, Özgürlük Yolu, SGB gibi örgütlerin polis ve jandarma ile aynı konumlara düştükleri belirtilerek bu örgütlere polis suçlaması getiriliyordu. Ne çelişkidir ki, polislikle suçladıkları bu örgütlerle 30 Mart olaylarının yıldönümünde okullarda ortak forum koyup 1,5 günlük boykota gittiler... Bu bültendeki yazı üzerine Diyarbakır Eğitim Enstitüsünde DDKD ve İGD ortak olarak "Dev-Yol" şeflerinden tabanları önünde eleş-

tiri aldılar. Fakat "Dev-Yol" şefleri İGD'yi bir kez daha denemeye kalktılar, ve ilerci gençlere saldırdılar, ama ilerci gençler onların istedikleri maceraya sürüklenmediler.

"Dev-Yol", İGD'yi provokasyona sürükleyemeyeceğini anlayınca ani dönüş yaparak bu defa DDKD'li gençlere saldırdı. Önce Öğretmen Lisesi'nde bir bildiri dağıtmaya kalkarak DDKD yöneticilerine ağız dolusu tehdit ve küfür yağdırdılar. Ancak bu bildiri-nin dağıtımı engellenince kitleye ateş açtılar. Arkasından çeşitli yerlerde DDKD'li gençlere saldırmaya devam ettiler. Her saldırıda gerekli dersi almalarına karşın Diyarbakır'da provokasyon ortamı yaratma amaçlarına ulaşmak için saldırılarını ısrarla sürdürdüler.

Ama demokrasi güçleri istenilen provokasyona hiçbir zaman galmadılar. Fakat "Dev-Yol" şeflerinin saldırılarının hiç zararı olmadı değil. Bu saldırılar burjuvazinin ortaltığı karıştırmaya planlarını uygulamaları için az çok yeterli oluyordu. Yurtlar, okullar basılıyor, öğrenciler alınıp götürülüyor, birçok öğrenci yurtlardan çıkartılıyor. Yollarda pek görülmeyen jandarmalar, son zamanlarda caddeleri doldurmaya başlıyor.

Biz Diyarbakır'lı ilerci gençlere "Dev-Yol" şeflerinin bu yaptıkları şaşırıcı olmadı İGD'ye, gençliğin eylem birliğine düşmanlık politikası, provokasyona yolaçan saldırılar belki bölgemiz için yeni bir durumdu, ama Türkiye genelinde yeni bir şey değildi. Herşeyden önemlisi işçi sınıfımız, ilerci gençlik hareketi küçük-burjuva devrimciliğinin çok yönlü çözümlenmesini yapmış ve yığın savaşımının yükseldiği şu dönemde küçük-burjuva "sol"cularının burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlayan serüveni, bireysel terörist çıkışlarına dikkat çekmişti.

Diyarbakır'lı ilerci gençler, olanları bu açıdan yaklaştılar. Olanlar ve yapmak istenen şeyler belli idi. "Dev-Yol" şefleri Diyarbakır'daki bu saldırılarıyla maocu bozmaları işbirliği temelinde geliştirmeye çalıştıkları İGD düşmanlığı politikasına yeni bir halka daha eklediler. Ancak ilerci gençlerin kararı ve sabırlı tutumları sonucu istedikleri amaca ulaşamadılar.

Olayların gösterdiği bir diğer gerçek de "Dev-Yol"u bu davranışlara sürükleyen içine sızmış karşı-devrimci maocuların olduğudur. Şeflerin arasında belli güçlerle de kişisi olan maocu şefler yönlendirici rol oynuyor.

Diyarbakır'da olaylar henüz bitmiş değil. Ama "Dev-Yol" şefleri istedikleri şeyleri yapamayacaklardır. Şimdiye kadar nasıl burjuvazinin tüm oyunlarını demokrasi güçleri eylem birliğini yükselterek bozmuşlarsa, bu oyunları da bozacaklardır. Demokrasi güçleri provokasyonlara gelmeyecekler ve Diyarbakır'da burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlayanlara karşı, bireysel terörizme karşı bundan böyle daha duyarlı olacaklardır.

Bölgemizde gelişen bu olaylar bir kez daha gösterdi ki, bireysel terörizm eylem birliği düşmanlığı demokrasi savaşımına zarar veriyor, karşı-devrimci bir rol oynuyor. Ama bozmak elimizde, demokrasi güçlerinin elinde!...

Diyarbakır'lı İlerici Gençler

gençlik dünyası

Sahibi: Rifat GÜLER — Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN
Yönetim Yeri: Hoca Rüstem Mektebi Sokak11/4 Çağacıoğlu - İstanbul
Abone Koşulları: 6 Aylık 150 TL. 12 Aylık 300 TL.Yurt dışı iki katıdır.
Türkiye Dağıtım: Temel Dağıtım. — Son baskı tarihi 2.7.1980
Baskı: AFA Matbaacılık - İstanbul

İşkencecilerden hesap sorulmalıdır! yalancının mumu yatsıya kadar yanar

İşkenceciler işkenceyi "günlük" ve "olağan" bir uygulama olarak göstermeye çaba harcıyor. "Olur böyle şeyler" demeye getiriyor işkenceciler ve onlara destek olanlar. Yüzlerce yurttaşımız, genç, ihtiyar, kadın, erkek kitle halinde işkenceden geçiriliyor. Bu arada işkencele-re karşı savaşım geniş boyutlara ulaşıyor. Burjuva basını sessiz kalsa da, "demokrat" geçinen yazarlar suya sabuna dokunmayan yazılarla köşelerini doldursalar da, ulusal ve uluslararası planda işkencele-re karşı tepkiler ve eylemler artıyor. Gerici

egemen güçler telaşla gelişmeleri ters-yüz etmeye kalkışırken, çeliş-kili açıklamalarda bulunuyorlar. Ülkemizde "işkence yapılmaz" deniliyor. Fakat günlük gazete say-faları işkence haberleri ile dolu. Gözaltına alınan ve işkencede öldü-rülen insanların cesetleri, hiç bir şey olmamışcasına hastanelere, evlerine bırakılıyor. Malatya'da gözaltına alın-an ilerici genç Mehmet Ali Karasoy Karakol'da ölü bulundu. Hastane-de Karasoy'un vücudunun işken-ce izleri ile dolu olmasına karşın, doktorlar rapor vermediler. Bu in-

sanlık dışı uygulamaya ortak oldu-lar. Olay kapatılmak istendi. Yine İstanbul-Kartal'da gözaltına alınan bir genç de Karakol'da ölü "bulun-du"! Polis, gencin "Karakol'dan ka-çarken, duvardan düşerek öldüğü-nü" ileri sürdü. İşkence uygulamaları, ulusal çapta, çeşitli demokratik çevreler-den yoğun tepkilerle karşılanıyor. Ayrıca uluslararası planda da yankı-lanan protesto eylemleri, geniş destek gördü. Uluslararası Af Örgütü (UAÖ)'nün, ilerici, yurtsever kişile-re ve bu arada İGD yöneticilerine

işkence yapılmasına son vermek amacıyla yayınladığı rapor, Avrupa Parlamentosu'nda tartışıldı. Avrupa Parlamentosu, Türkiye ile ilişkileri-ni gözden geçirmeyi ve Türkiye'de insan hakları konusunda araştırma yapmayı kararlaştırdı. Almanya'nın Sesi Radyosu da Türkiye'de işken-celer üzerine geniş yayınlar yaptı.

İçişleri Bakanlığı, UAÖ'nün rapo-ruyla ilgili olarak 14 Haziran gün-lü gazetelerde yer alan açıklamasıyla, "İşkencenin insanlık dışı bir uygulama olduğunu, insan haklarına aykırı bulunduğunu, ülkemizde uygulanamayacağını ve bu nedenle bu raporun ihbar kabul edilerek, adli mercilerce soruşturma açılacağını" bildirdi. Ancak 21 Haziran günü basın toplantısında, "İşkencele-re yü-zünden Avrupa'nın yardımı kesebileceğini, bu konuda neler düşündüğünü" soran bir gazeteciye Demirel şu yanıtı verdi: "Biz alacağımız yardımın 215 milyonunu aldık, geriye kaldı 35 milyon. Avrupa Parlamen-tosu'nun, Almanya'nın Sesi Radyosu'nun ve UAÖ'nün ne dedikleri beni ilgilendirmez. Bu dışardaki komünistlerin işidir."

UAÖ'nün raporuna ve girişimle-ri- "dışardaki komünistlerin işi-dir" biçiminde karşı çıkmak kar-gaları bile güldürür. Bu ya Demirel-gibilere has bir "cehalettir", ya da sorunu adı bir anti-komünist dema-goji ile geçiştirmeye kalkışmaktır.

Fakat ilerici, demokratik güçler halkımız, sorunu geçiştirmeyi dü-şünmüyor. Tam tersine vargüçleyle savaşı sonuna dek sürdürmeye ka-rarlıdır. İşkencele-re son verilmesini, tüm anti-faşist tutukluların serbest bırakılmasını sağlamak, işkenceci-lerden yaptıklarının hesabını bir bir sormak istiyor, soracaktır da. İşbir-liçki gerici, egemen güçler istedikle-ri şeyi söyleyebilirler ve her türlü zorbalığa başvurabilirler. Ancak son sözü ilerici demokratik güçler, işçi sınıfı ve emekçi halkımız söyleye-cektir.

İşkencele-re hukuk devleti

Av. Rasim ÜZ
İstanbul Barosu Başkan Yardımcısı

Nasıl ki, yasaların anası Anayasa'nın 17. maddesinde "Özgürlüklerin Anası" diye düşünce özgürlüğüdür. Düşünce özgürlüğünün soyut olarak tanınması da yeterli değildir. Zaten kafanın içine zincir vurulmasına hiç bir olanak yoktur. Düşünce özgürlüğünde varlığından söz edilebilir için düşünce özgürlüğünün açıklanmasından, ortaya konup savunulmasından, yayılmasından ve benimsenmesinden önce insanın özgürlüğüne kadar olanak sağlanmalıdır. Bu özgürlüklerin bulunmadığı bir ülkede demokrasiden değil, ancak demok-rasi oyunundan söz edilebilir.

Baromuzun yapılan başvuruların belgelendiği ve tüm ilgili ve yetkililere iletildikten başka, ülkemiz ve dünya kamuoyuna da artık bilfinir olduğu gibi; özellikle gözaltı dö-nemlerinde insanlara insanlık dışı işkencele-re yapılmakta olduğu belgeler, raporlar, yeminli tanıklar ve canlı bulgularla ortadadır.

İşkencele-re olağan uygulama-yı gösteren hallice gelmiştir. Önce rast-gelir insanlara gözaltına alınmaları, sonra bunlara obaldilmele ve benimsenmesinden sonra suçları yitirilmele-meye çalışılmaktadır.

Bir insan hasta yaratılınca in-sanların cinsel organlarına çöp sokuluyor, cinsel organlarına, tükürük sürülüyor, ağzına, çenelerine elektirik veriliyor. Tecavüz kalkıyor... üşüne soğuk su sıkılıyor... falakaya yatırılıyor... makat bırakılıyor... Genç insanlar var ki, soğuk gözaltına alındıktan 2 saat - 3 saat sonra elleri evlerine bırakılıyor... Söz geç-en Uluslararası Sözleşmeler belgeler ve anayasa hükümleri de yerinde duruyor.

C.M.U. Yasasının geçici 5 maddesi "siyasal içerikli tüm suçlarda sorgulamayı yalnızca C. Savcısının yapması gerektiği"ni öngörür. Oysa sorgulamalar özel timlerle ve sanıkların habersiz yukarıdaki yöntemle-re gizli yerlerde yapılır.

Anayasanın 30. maddesi yakala-ma veya tutuklama halinde derhal yargılarına haber verileceğini yazıyor. Oysa hiç kimseye haber verilmeyen. Sanık da suçunu bilmez, yalnız gün-lere işkence yapılır. Ve "konuş" de-nilir.

Avukatlık Yasasının 2. maddesi tüm resmî daireleri ve kişileri avukatların görevlerini yapmalarına yardımcı olmakla yükümlü kılmaştır. C.M.U.K.'da bir yasalara yok-tur ama gözaltındaki sanık ile avukatı görüştürülmeyen, doktor muayene-sine olanak verilmeyen.

Tüm hukuk kuralları yok sayılabilir ama yine de devletin adı "Hukuk Devleti"dir.

Ülkemiz gerçekten tam olarak demokratik hukuk devletiymiş huzur-aktir. Türkiye işçi sınıfına, tüm köylülere karşı, yandaşları ile bir-likte vermekte olduğu savaşım ulu-suya ulaşacak, tüm "İNSANLIK SUÇLULARINDAN" yapılmış hesabını soracaktır.

"Devrimci moral en büyük güç kaynağımızdır,"

İGD Bakırköy Şube Başkanı Haluk Arugün, 22 Nisan'da gerekçesiz olarak gözaltına alındı. Altı günü işkenceyle geçen 15 günlük bir gözaltı süresinden sonra serbest bırakıldı. Aşağıda kendisiyle yaptığı röportajı yayımlıyoruz:

Gözaltın alınma olayını anlatır mısınız?
22 Nisan'da, saat 21'de eve gelerek, silah ihbarı olduğu gerekçesiyle arama yapacaklarını söylediler. Yarım saat kadar aradılar ve bir şey bulamadılar. Daha sonra 1. Şube'ye götürüleceklerini söyleyerek, göz-lerimi bağladılar.

Kaç gün gözaltımda kaldınız? Bu süreyi nasıl geçirdiğinizi kısaca anlatır mısınız?
1. Şubede onbir gün kaldım. İlk altı günüm, yalnız geçti. Bir odanın içindeki kalorifer borusuna, bir çimden kelepçeyle bağladılar. Evden çıkarken gözüm-e bağladıkları bezi, altı gün çözemediler. Bu süre içinde yiyecek ve su vermediler. Her gün değişik saatlerde ve değişik sürelerle sorguya çekildim. Sor-gulama sırasında elektrik veriyorlar, falakaya yatırıyorlar ve giysilerimi çıkararak soğuk suyla yıkıyor-lardı. İşkenceden sonra yine aynı odaya götürüp, ke-lepçeyle bağlıyorlardı. Kolumdan bağlı olduğum için, yatma olanağım yoktu, ancak oturabiliyordum. Periyodik araklarla yanıma gelerek, uyumamı en-gelliyorlardı. Amaçları, fizikler olarak çökerterek, direncimi kırmak ve umutsuzluğa, yılmaya kapılma-mı sağlamaktı. Yedinci gün sürükleyerek, hücrelerin

bulduğum alt kata indirdiler. Hücrede beş gün kal-dım. Bu süre içinde iki kez daha sorguya çekildim. Savcılığa çıkarılmak üzere, onikinci gün Selimiye'ye götürdüler. Tutuklama kararından sonra, Habriye Kışlası'na götürüldüm. Burada, DİSK Yürütme Kuru-lu üyeleri ve çeşitli sendika temsilcileri ile birlikte, üç gün kaldım. BANK-SEN üyesi arkadaşların gösterdi-ği dayanışma, işçi sınıfının gençliğe sahip çıkışı aç-sından önsakti. Onbeşinci gün Selimiye'ye götürül-düler ve mahkeme tarafından serbest bırakıldım.

Bu süre içinde ilginç gözlemlerinizi oldu mu? Di-rengenliği elden bırakmamak ve morali her zaman sağlamak tutmak konusunda neler söylersiniz?
İşçi sınıfının savaştan kopuk, bireysel teröriz-me saplanmış insanların yalınlaşma, pasifizme düş-tüklerini gördüm. İşkence karşısında, dirençlerini, ö-r-gütlerine ve savundukları görüşlere güvenlerini yitiri-yorlardı. Keskin devrimcilerin (!), işkenceden sonra işkencecilerin yakın dostu olduklarına tanık oldum. Ve yine işçi sınıfının savaş yolundan yürüyentlerin, onurla ve dimdik ayakta durduklarını gördüm.

Bana güç veren, binlerce ilericinin zindanlardan, işkence odalarından kurtulması için, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin savaştığı ger-çeğini, hiçbir zaman aklımdan çıkarmamam. Bu moral, elektrikten, falakadan ve en acımasız işkence yöntemlerinden daha güçlüydü.

İnsanlık düşmanları cezasız kalamaz!

16 Nisan'da gözaltına alınan İGD yöneticileri 11 gün ağır işken-celerden geçirildiler. Polis, sorgula-ma sırasında işkenceyle, İGD yön-e-ticilerine bir dizi "suç" yüklemeye çalıştı. Bunlardan birisi, MHP Bakırköy, Eyüp ve Zeytinburnu ilçe binalarının bombalanması olayı idi. Geçtiğimiz günlerde İstanbul Sı-kiyönetim Komutanlığı Basın-Yay-ın ve Halkla İlişkiler Dairesi'nin yayınladığı bildiri polis işkenceyle "suç" yüklemeye çabasını açığa vurdu. 26 Nisan - 9 Mayıs tarihleri arasında, çeşitli suçlardan sanık 224 kişinin yakalandığı açıklanan bildiri işlenen suçlar arasında polis işkence yöneticilerine yükle-mek istediği "suç" da bulunuyor. İGD yöneticileri 16 Nisan'da göz-altına alınmışlardı. Oysa Sıkıyöne-tim komutanlığı açıklamasında, bu suçlu işleyenlerin 26 Nisan-9 Mayıs arasında yakalandığı belirtiliyor. Bu bir çelişki değil mi? Polis işken-ceyle "suç" yüklediğini kanıtlamı-yor mu? İGD yöneticileri kararlı-lıkları ve direngenlikleriyle polis bu oyununu bozmuşlardır.

İGD yöneticilerine 11 gün bo-yunca işkence yapıldığı, kendileri, aileleri ve avukatları tarafından ka-muoyuna yansıtıldı. Ayrıca askerî doktorun raporunda "darp izleri"-ne, ellerde ve ayaklarda "yarık ve ekimozlara rastlandığı" yazılmıştır. İnsan Hakları Evrensel Beyanname-si'nde de, Anayasamızda da açıkça belirtiliyor. İşkence insanlık suç-u'dur. Halk düşmanı Demirel, işken-celerin belgelenmesi karşısında bile "İşkence yoktur" demekten utan-

miyor. Peki ya savcılar, bağımsız yargı organları neden sessiz kalı-yorlar? Kamu davası açmak için ne bekliyorlar?

İşkence ve insanlık dışı uygula-malar "vaka-i adiyeye"den sayılıp unutturulmak mı isteniyor? İGD yöneticileri, kendilerine işkence edenleri, gözleri bağlı olduğu halde konuşmalarından tanıyabilecekleri-ni açıklamışlardır. İlerici gençlerin, yöneticilerine ve tüm ilerici, demok-ratik insanlara yapılan bu işken-celeri unutmaya hiç niyeti yoktur! İşkencecilerden hesap sorulacaktır!

"karakol baskını" mı, polis zulmü mü?

12 Haziran 1980 günü ve gecesi Esenler'deki Kazım Karabekir mahal-esi halkından "Karakolu bastıkları" gerekçesiyle 64 kişi gözaltına alın-dı. Gözaltında işkenceden geçirilen-le konuştuğum. Olayın aslını öğren-dik. Konuşmamıza olayların geçtiği kahvede başladık.

Soruyoruz. Bu "Karakol baskını hikayesi" nasıl başladı diye. En çok işkence gören gençten biri sözü alıyor. "Ne baskını kardeşim!" diyor. "Biz karakola hiç suç-z yere içeri alınan, öldürülmeye dö-vülen bir arkadaşımızı geri almaya gitmiştik.

Ben size olayı kısaca anlatabayım. 12 Haziran Perşembe akşamı ma-hallemizin insanları işdönüşü kah-veye daha yeni geliyorlardı ki, son-radan MHP'li, UGD'li olduklarını kesin olarak öğrendiğimiz 4 jandar-ma eri kahvenin önüne geldi. Her-kese ellerini kaldırmalarını, arama yapacaklarını söyledi. Jandarmala-rın isteğiyle yalnız kahvede oturan-lar değil, çevrede bulunan kadın, çocuk, çocuk, genç, yaşlı herkes el-lerini kaldırdı.

Bunun üzerine bir mühendis ar-kadaş jandarmalara arama emri alıp almadıklarını sorunca jandarmalar hiç konuşmadan arkadaşımızı kıya-sıya dövmeye başladılar. Kadınları-mız ve yaşlılar arkadaşımızı ellerin-den almak isteyince ayak uçlarına iki kursun sıkıldılar. "Eğer istersek öldürürüz de" dediler ve arkadaşımı-zı yerlerde sürüye sürüye Esenler Karakolu'na götürdüler.

Çok kısa bir süre sonra bütün mahalle bir araya geldi. Hepsi de görüşbirliği ettiler. Gidip arkadaşla-rımızı geri alacaktık.

Biz 500'ü aşkın mahalleli kararlı bir şekilde karakola doğru yürüyüşe geçtik. Karakola varana kadar olayı bilen bir yığın insan saflarımı-za katıldı.

Tam karakola 100 metre kala bütün karakol polislerinin, jandar-maların tam siper yaptıklarını ve üzerimize kurşun yağdırdıklarını gördük. O kadar sık ve seri ateş edi-yorlardı ki, o an yere yatmasaydık yarımızın ölmesi işten bile değildi. Geri döndük.

Bizler mahallemize yaklaşırken telefonla haber verlen 1. Şube ek-ipleri ve jandarmalar bir üç yol ağzın-da bizi kısırdılar. "Eller yukarı" sesi bitmeden yeniden kurşunlar yağ-

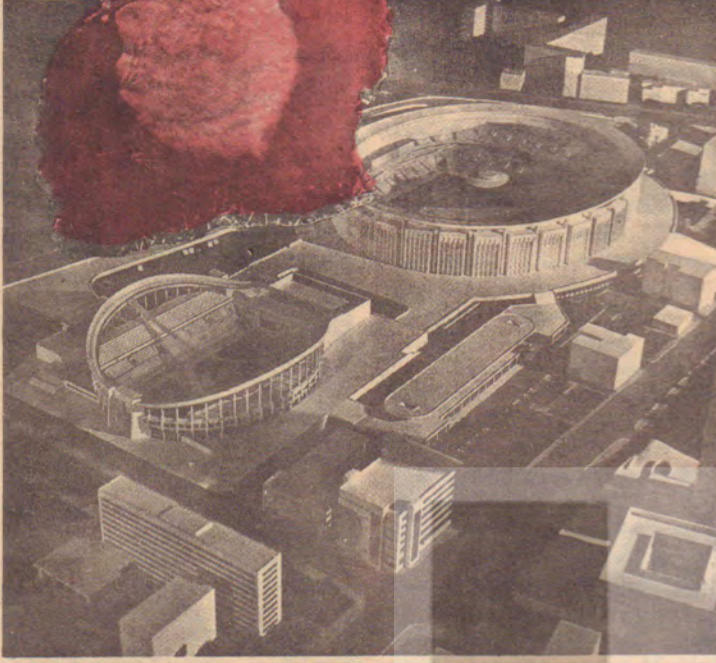
Mehmet Boz'a Özgürlük!

İGD yöneticileri, ulusal ve uluslararası dayanışmanın büyük bir güce ulaşmasının sonucu, serbest bırakılmak zorunda kaldılar. İGD yöneticileri için Sıkıyönetim 3 No.lu Askerî Mahkemesi'... haklarında kuvvetli deliller bulunduğuna" gerekçesiyle tutuklama kararı verirken; 2 No.lu Askerî Mahkeme'nin daha sonraki kararında şu saptama yer alı-yordu: "... sanıkların suçlu olduklarına dair yeterli ve kuvvetli delillerin bulunmaması ve daha fazla tutuklu kalmalarının ileride telafisi mümkün olmayan mağduriyetlerine neden olacağından tahliyelerine karar verilmiştir."

Bu karar İGD'nin 16 yöneticisi serbest bırakıldı. Ancak MYK üyesi Mehmet Boz, daha önce Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'nın Silrtte yaptığı bir konuşma nedeniyle hakkında soruşturma açtığı gerekçesiyle serbest bırakılmadı. Boz, gözaltı süresi bitmesine karşın hâ-lî cezaevinde bulunmaktadır ve mahkeme önüne çıkartılmamaktadır. Bu konuda bilgilerine başvurduğumuz Boz'un avukatları, müvekkilleri-nin Diyarbakır'da mahkemeye çıkarıldığı anda tahliye edilebileceğini, ancak Genelkurmay'ın emrine karşın İstanbul Sıkıyönetim yetkilileri-nin gerekli aracı temin ederek Mehmet Boz'u Diyarbakır'a gönderme-diklerini belirttiler. Boz gerekçesiz ve "bürokratik" nedenlerle cezaevin-de tutulmaktadır.

Mehmet Boz derhal mahkeme önüne çıkarılmalı!
Mehmet Boz'a özgürlük!

OLİMPİYAT GELENEĞİ YAŞ

Sportif, dini ve kültürel etkinliklerin bir bileşimi olarak eski Yunan'da düzenlenen olimpiyatlar, 19. yüzyılın sonlarında 1894'de toplanan bir uluslararası kongreyle bugünküne yakın anlamda yeniden düzenlenmeye başlandı.

Ancak, modern olimpiyatlar, kurucuları Fransız Baron Pierre de Coubertin'in de belirttiği gibi başlangıçta "çağdaş sporunun vatandaşın, ırkını, bayrağını yüceltmesi" temelinde şoven bir karakter taşıyordu. Nitekim bu tarihten 1936'ya kadar yapılan olimpiyatlar, hep emperyalist ülkelerin kendi güçlerini ve ırklarının üstünlüğünü kanıtlayıcı olarak kullanılmaya çalışıldı. Bu olimpiyatlarda genellikle ABD aslan payını alıyordu. Fakat, Ame-

rikan takımlarına zenciler istenmeye istenmeye kabul ediliyor, seçimlerde zenci sporcuların başarıları pek hazmedilemiyordu.

1936 Berlin Olimpiyatları yeni dönemin eşliğinde yapıldı. Faşizm İtalya ve Almanya'da iktidar olmuştu. İtiller üstün ırk safatasını kitlenin peşinden sürüklemenin bir aracı olarak görüyor, bu konuda yoğun bir propaganda yürütüyordu. 1936 Berlin Olimpiyatlarına bu nedenle özel bir önem veriyordu. Alman ırkının üstünlüğünü spor alanlarında kanıtlayacaktı. Haralarda at yetiştirir gibi hazırladığı sporcular, yarışlarda görece başarılar kazanabilmişlerse de, Hitler bundan yeterince hoşnut değildi. Örneğin atletizm yarışlarında, nazilerin "aşğılık ırk" olarak nitelendirdikleri Zenci Jessi Owens, "safkan" Alman'ı geride bırakarak, üstün ırk safatasını bir kere de spor alanlarında yerlebilir ediyordu.

Berlin'den sonra, yine nazilerin başlattığı II. Dünya savaşı ile aratılan olimpiyatlar, 1948 Londra Olimpiyatlarıyla sürdü.

geliştirilmesinde önemli bir rol oynayacaklardı.

1980 MOSKOVA OLİMPİYATLARI

1976 Montreal'de başlatılan olimpiyatların modasının geçtiği gelemelesi, aslında emperyalistlerin olimpiyatların denetimlerinden çıkmasından duydukları kaygıyı yansıtıyordu. Nitekim sosyalist ülkelerin başarılarını çekemeyenler, bu başarıları çamur atmaya başladılar. Sosyalist ülkeler sporcularının başarılarını "bunlar amatör değil, profesyonel", "bu sporcular askeri disiplinle çalıştırılıyor" gibi safsatalarla gölgelemek istediler. Ama gerek çeşitli ülkelerden insanların bu sporcuları yakından tanımaları, gerekse kapitalist ülkelerdeki sporcuların emperyalist ideolojilerinin amatörlik kavramını kendilerini sömürbilmek için nasıl kullandıklarını somut olarak görmeleri bu tür anti-komünist propagandaları etkisiz kılıyordu. Diğer yandan emperyalizmin halklar arasındaki gerinliği arttırma emelleri vardı. Bunun için barış ve dostluğun simgesi haline gelen olimpiyatların şu ya da bu nedenle baltalanması emperyalizm için bir zorunluluk oluyordu. Son dönemlerde olimpiyatların sosyal sistemlerin kendi içlerinde yapılmasından, bölgesel olimpiyatlara dek varan olimpiyatları parçalayıcı savlar tekeli basının sayfalarında sık sık yer almaya başladı. Özellikle 1980 Olimpiyatlarının Moskova'da yapılması emperyalist çevreleri daha çok kaygılandırıyor. Çünkü Moskova'ya gidenler sosyalizmin üstünlüğünü, spor alanında varolan olanakları, spora ve sporculara verilen önemi her yönüyle görecektir. Bu konuda somut gelişmeler de vardı. Örneğin Montreal olimpiyatlarının başlamasından sonra bitirilen inşaat, Akdeniz oyunlarında, oyunlar sonunda bile bitirilemeyen yapımların çalışmaları, Moskova'da daha bir yıl öncesinden tamamlanmıştı. Modern, rahat, elverişli tesisleri ve tam bir organizasyonla Moskova, 1980'de yarışacak kara, beyaz, sarı, kırmızı değil sporcular bekliyordu.

Emperyalizm sonunda aradığı bahaneyi buldu. Sovyetler Birli-

"Boykot", kararına protestolar sürüyor:

ASD Genel Yönetim Kurulu Üyesi Alican Ay (solda) bir süre önce itgisizli sonucu ölüme terkedilen ulusal boksör Ali Sert'le birlikte.

"olimpiyatları tüm gücümüzle tanıtacağız"

Demirel iktidarının "Olimpiyatları boykot" kararı sporcular ve demokratik güçler arasında geniş tepki yarattı. Aşağıda bu konu ile ilgili olarak Amatör Sporcular Derneği (ASD) Genel Yönetim Kurulu üyesi, ulusal boksör Alican Ay ile yaptığımız röportajı yayımlıyoruz.

Gençlik Dünyası: ASD olarak hükümetin Olimpiyatlara katılmama kararını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yanıt: Biz ASD olarak olimpiyatların barışa, dostluğa hizmet ettiği kanısındayız. Afganistan olayları bahane edilerek sporun soğuk savaş politikasına alet edilmesine karşıyız. Bu nedenle Türkiye'nin olimpiyatlara katılmaması konusundaki kararı kınıyor, bu kararın gözden geçirilmesini istiyoruz?

Gençlik Dünyası: Olimpiyatları tanıtıcı ve mümkünse katılımın sağlanması için çalışmalarınız var mı?

Yanıt: Evet var. Biz barış ve dostluğun, en iyinin ve en güzelin simgesi olan olimpiyatların tanıtılması için vargücümüzle çalışıyoruz. Bunun için olimpiyat amblemlerinin bastırıldığı rozet, anahtarlık ve benzeri hediyeelik eşyalar hazırladık. Bildiriler çıkardık. Ayrıca, Olimpiyatlar konusunun ağırlıklı olarak gündeme geleceği geniş katılımlı bir tartışma toplantısı yapmayı düşünüyoruz. Bunun yanında olimpiyat barajını aşmış sporcu arkadaşlarımız katılmama kararının iptali için Danıştay'a başvurudular. Yine olanaklı olursa, kişisel olarak sporcu arkadaşlarımızın Olimpiyatlara katılmasında onlara yardımcı olabiliriz. Kararın gözden geçirilmesi için açılan imza kampanyasını destekliyoruz. Ayrıca bu konuda İstanbul Şubemiz bir bülten hazırlıyor.

ASD tarafından "Olimpiyatları boykot" kararını protesto etmek ve bu kararın gözden geçirilmesi için bir imza kampanyası açılmıştır. Bir başbakanlığa, diğeri Ulusal Olimpiyat Komitesi'ne gönderilen imza formları şöyledir:

Biz, barış ve dostluğun simgesi Olimpiyat Oyunlarının soğuk savaş politikasına alet edilmesini protesto ediyor.

Hükümetin, Moskova Olimpiyatlarına katılmama doğrultusunda aldığı kararı yeniden gözden geçirmesini istiyoruz.

Biz, barış ve dostluğun, en iyinin ve en güzelin simgesi Olimpiyat Oyunlarının, soğuk savaş politikasına alet edilmesini protesto ediyor.

Millî Olimpiyat Komitesi'nin Hükümetin aldığı karar doğrultusunda verdiği Moskova Olimpiyat Oyunlarına katılmama kararını yeniden gözden geçirmesini istiyoruz.

ALICAN AY:

Ben 1976 Montreal Olimpiyatları'na 48 kiloda boksör olarak katıldım. Montreal'de değişik ülkelerden, farklı sistemlerden, ayrı dilleri konuşan, ayrı renklerden sporcularla konuşma, tanışma olanağım oldu. Dünyanın dört bir köşesinden gelen sporcularla kaynaşarak yarışmalara katıldık. Kübalı ve Afrikalı iki arkadaşla olan ilişkilerim bende derin izler bıraktı. Montreal'den ayrılırken yapılan kapanış töreninde "Haydi 1980 Moskova Olimpiyatlarına" belgisi ışıklı ekranda yazılıyordu. Olimpiyat ateşinin söndürülme istenmesini, olimpiyatlara katılmış ve bu ateşi içinde duymuş bir sporcu olarak kınıyorum.

1952 HELSINKİ OLİMPİYATLARI VE OLİMPİYATLARIN AMACINDAKİ NİTEL DEĞİŞİKLİK

1952 Helsinki Olimpiyatlarında Sovyetler Birliği ve sosyalist sistem ülkelerinin sporcuları ilk kez yarıştı. Bu yarışlarda sadece Sovyet sporcuları 22 altın, 30 gümüş, 19 bronz madalya olarak olimpiyatların emperyalizmin güç gösterisine dönüşmesini engelliyorlardı. Artık olimpiyatlar farklı sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yanyana yaşmalarının spor alanındaki somut bir göstergesi oluyordu. Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler sporcuları bu güne kadar elde ettikleri üstün başarılarla, reel sosyalizmin gücünü ve üstünlüğünü spor alanında da gösterdiler. Bundan böyle olimpiyatlar ırkların üstünlüğünü değil, sistemlerin üstünlüğünü, barışın, dostluğun üstünlüğünü kanıtlayacaktı. Halkların yakınlamasında, ülkeler arasındaki barış ilişkilerinde

DAM ÜSTÜNDE SAKSAĞAN...

Coca-Cola meşrubat sanayi Türkiye Spor Yazarları Derneği ile birlikte bir futbol turnuvası düzenlemiştir. Turnuva federe olmayan takımlar (mahalle takımları) arasında. İlanlarda "yurt sporuna katkıda bulunmayı amaç edinen" Coca-Cola'nın TSYD ile bu nedenle elele verdiği yazıyor.

İnsanın aklına hemen ünlü halk deyişi geliyor: Dam üstünde saksagan, vur beline kazmayı! Bilindiği kadarıyla bu "saksagan" birçok alanda yatırımı da olan bir meşrubat tekeldir, futbolla, hele de yurt sporuna katkıda bulunmakla pek bir ilgisi yoktur. Tekeller sporla yalnızca kazançları kendi çıkarları için ilgilirlir. Amaçları "spora hizmet etmek" değil, reklamlarını yapmak, spor yoluyla da yeni bir gelir kaynağı sağlamaktır. Bu nedenle çeşitli spor kulüpleri işletirler, türlü girişimlerde bulunurlar. Onlar sporun kapitalist toplumdaki uyutucu işlevini, kazanç kapılığını korumasından yanadırlar. Ayrıca bu meşrubatlarla TSYD'nin ilişkisi nedir? Herhalde bu ortaklık bir kasa Coca-Cola hayrına değil!

Tekeller profesyonel spor dallarından sonra amatörler de el atıyorlar. Amatör sporcuların bilinçlenmesi onları korkutmuşa benziyor. Böylece güzide sanayi kuruluşumuz Coca-Cola'yla "sporsever" tekeller kervanına da bir yenisi katılıyor.

İstanbul'un Tüm Gayri Federe Futbol Takımlarına Çağrı

T.S.Y.D./ COCA-COLA FUTBOL TURNUVASI

Yurt sporuna katkıda bulunmayı amaç edinen Coca-Cola (FIFA ile yaptığı işbirliği) ile birlikte düzenlenen T.S.Y.D. Turnuvası, İstanbul'da 11 Haziran 1980'de başlayacak. 11 Haziran 1980'de başlayacak. 11 Haziran 1980'de başlayacak. 11 Haziran 1980'de başlayacak.

T.S.Y.D. COCA-COLA TÜRKİYE SPOR YAZARLARI DERNEĞİ

ŞAYACAKTIR!

ın Afganistan'ı işgal ettiği yalanın sarılan Carter yönetimi ülkeleri ve hükümetleri Olimpiyatları boykot etmeleri için zorlamaya başladı. Halklara ve sporculara tehditler savurdu. Ama Carter'ın dayatmaları boşa çıktı. Bir avuç Carter usagını ve Alman emperyalistlerinin dışındaki dünya ülkelerinin ezici çoğunluğu olimpiyatlara katılma kararı aldılar. ABD, F. Alman ve olimpiyatları boykot eden diğer ülkeler sporcularının yanıtı ise şu idi: "Bizler olimpiyatlara katılmak istiyoruz!"

DEMİREL İKTİDARININ UYDU KARARI

Demirel iktidarı Carter'ın bu dayatmalarına boyun eğenler arasındaydı ve sporcuların ve halkın istemlerine ters düşen bir kararla olimpiyatları boykot etti. Demirel, "spora politika karışmaz diye bir şey olamaz" diyor. Böylece bu emperyalist usagı efendisi Carter'ın, tekellerin soğuk savaş politikasını izlediğini, sporu emperyalizmi-

arış düşmanı Politikasına alet ettiğini açıkça ilan ediyor.

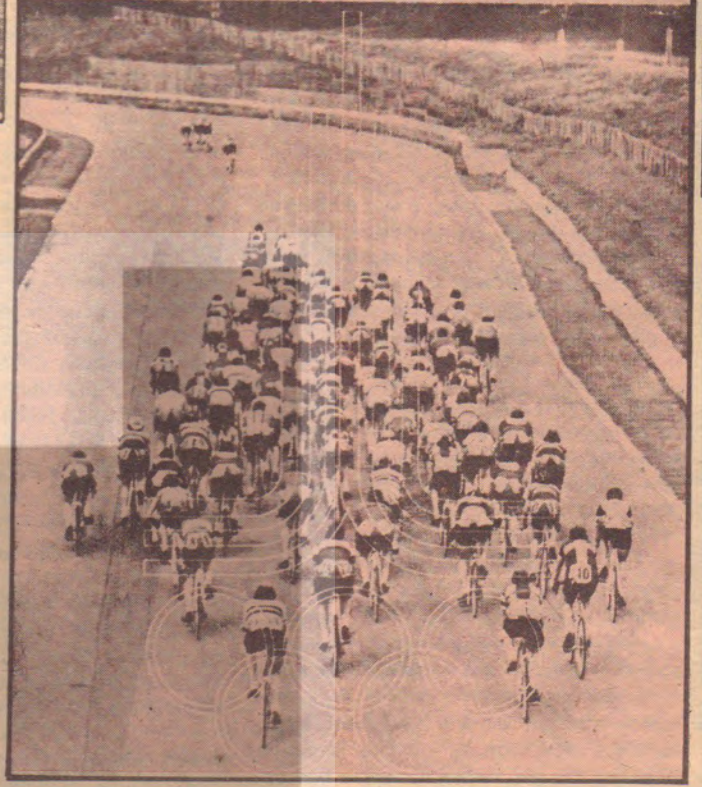
"Feleğini" şaşırması bazı "zat"ların içinde bulunduğu Ulusal Olimpiyat Komitesi ise bir yandan hükümetin kararını ağır bir dille eleştiriyor, öte yandan tam bir çelişki içerisinde katılmama kararını onaylıyordu.

SPORCULAR VE SPOR ADAMLARININ TAVRI

Türkiye'nin Olimpiyatlara katılmama kararı sporcular ve demokratik güçlerin tepkisiyle karşılaştı. Bugün bu kararın gözden geçirilmesi için, Türkiye'li sporcuların da 1980 Moskova Olimpiyatlarına katılmaları için geniş çalışmalar yapıyor. Sporcular ve spor adamları hükümetin aldığı karar hakkında yürütmenin durdurulması istemiyle Danıştay'a başvurular. Diğer yandan olanaklı olursa kişisel olarak sporcuların Olimpiyatlara katılması için yollar araştırılıyor. Olimpiyatları tanıtıcı eylemler düzenleniyor,

MOSCOW 1980

sporcuların Carter'e yanıtı: "olimpiyatlara katılmak istiyoruz"

— Münih'de aralarında Paul Breitner ve Helmut Kremers gibi tanınmış futbolcuların da bulunduğu birçok kişi, Amerikan baskısına boyun eğmemesi ve Moskova Olimpiyatları konusunda Carter'ın dış politikasına alet olunmamasını isteyen bir çağrı imzaladılar:

— Halter dünya şampiyonu Rolf Milser (FAC): "Bizde işler hâlâ birazcık bile demokratik gidiyorsa, UOK sporcuların çoğunluğunun isteğine uymalı ve Moskova için karar vermelidir."

— FAC hokeyi ulusal takımı ve güreş birliği oyuncularını da boykota kesinlikle karşı çıktılar.

— Dekatloncu Manfred Gerner: "Boykota karşıyım, çünkü böylece birçok yılda kurulmuş sportif ilişkiler uzun bir zaman için zarar görür."

— Sepp Zeilbauer (Avusturyalı, Moskova'da dekatloncu, eski dünya üniversiteler şampiyonu, junyörler rekor sahibi): "Olimpiyat Oyunları her sporcu için, herkesin katılmak, ustalığını göstermek istediği bir spor olayıdır. Oyunlar uluslararası yarışmalar sıralamasında en üst sıradadır. Olimpiyatları hazırlanmak büyük yoksunluklarla, birçok yarışmayla, diğer boş zaman etkinliklerinden vazgeçmeye, sert bir antrenmanla ve son olarak da sakatlık ve uzun süreli sağlık bozukluklarıyla bağlıdır. Ben dört yıldan beri Olimpiyat Oyunlarına hazırlandım ve oyunlarda verimimin en üst noktasına ulaşmak istiyorum. Her türlü durumda sporcular mutlaka Olimpiyatlara katılıp katılmıyacağı konusunda kararda söz sahibi olmalıydılar. Ulusal olimpiyat komiteleri hükümetlerinin görüşünden bağımsız olarak karar almalıydılar. Kişisel olarak ben, boykotla son zamanlarda oluşan uluslararası

gerginliklerin daha da şiddetlenmesine inanıyorum. Bu açıdan Olimpiyatların boykotu hiçbir şey getirmez. Moskova'da yer almayla sporun politikadan bağımsız olduğu ve yumuşamaya katkıda bulunduğu gösterilebilirdi. Ben kesinlikle, Avusturya komitesinin de Olimpiyatları katılmadan yana olacağına inanıyorum."

TÜM DÜNYADAN 1500 GENÇ "OLİMPİK KAMP'A" KATILIYOR

1980 Moskova Olimpiyat Oyunlarının en önemli olaylarından birisi de kuşkusuz uluslararası gençlik kampı olacaktır. Bu kampta Sovyet gençliği dünyanın dört bir köşesinden 1500 genç insanı konuk edeceklerdir. Kamp 18 Temmuz'dan 4 Ağustos'a kadar sürecek. Kampa katılanlar açılış ve kapanış törenleri de içinde olmak üzere pek çok yarışmayı ve olayı yakından izleyeceklerdir.

Değişik ülkelerden gelen genç insanlar "Gençler ve Spor" konulu konferansta beden eğitimi ve spordaki gelişmelerin değişik yönleri üzerinde görüş alışverişinde bulunacaklar. Tanınmış atlet, antrenör, spor yazarı, yorumcu ve spor eğitmenleriyle görüşmelerde bulunacaklardır.

Kampın kültür ve gezi programı ise, eğitici kuruluşları, Moskova ve yöresinin ilgi çekici yerlerini, müzeleri ve sergileri ziyaret ve Olimpiyatın genel kültür programına katılmayı içine alıyor. Ayrıca katılanlar tanınmış sanatçı, yazar ve ozanlarla da tanışma olanakları bulacaklardır.

Olimpiyatlar barış ve dostluk demektir

"MOSKOVA'DA DA BÖYLE OLACAK!"

Uluslararası ilişkilerde yumuşama, halklar arasında dostluk ve karşılıklı anlayış, Sovyetler Birliği'nde sporun temel amaçlarından birini oluşturuyor. Her yıl 700'ün üstünde yabancı spor delegasyonu ve takım SSCB'ye geliyor. Beden eğitimi sorunları, sporun kuram, yöntem ve pratiğine yönelik konferanslarda, bilimsel sempozyumlarda, seminerlerde Sovyetler Birliği temsilcileri etkin olarak yer alıyorlar. Bugün 180'in üzerinde Sovyet antrenörü dış ülkelerde çalışmaktadır.

Tunus Gençlik ve Spor Bakanı Hedi Zghal SSCB'ye geliş sırasında şöyle diyordu: "Sovyet insanları, dünya stadyumlarındaki utkularını sır haline getirmiyor. Dünyanın her yerinden yüzlerce öğrenci Sovyetler Birliği'nde özel amaçlı yüksek okullarda beden eğitimi öğrenimi görüyor. Onlar, Sovyet dostlarından yalnızca yeni rekorların nasıl elde edilebileceğini öğrenmiyorlar, çok yönlü bir eğitim de görüyorlar."

1980 Olimpiyatları, insanları yakınlaştırmak ve karşılıklı anlayışı geliştirmek için yeni ve uygun bir olanaktır. Moskova Olimpiyatlarının organizatörleri, bu olimpiyatların beden eğitimi ve sporu geniş yığınlar arasında daha da yaygınlaştırması ve elbette, insanlık olgusunu düşünmeyi gerçekleştirmesi hedefini izliyorlar.

Moskova Olimpiyatları bugüne değin çok sayıda dost kazandı. Binlerce sporcu, gazeteci, hazırlıkları ve organizatörlerin yeteneklerini gördükten sonra, olimpiyatların başarısına olan inançlarını dile getiriyorlar. Sovyetler Birliği organizasyon ve spor komitesi tarafından davet edilen birçoğu bu başarıya somut olarak katkıda bulunacaklarına söz veriyorlar.

"Spor, insanları yakınlaştırır" diye önemle belirtiyordu L. Brejnev, "halkların birbirlerini daha iyi tanıma ve anlamalarına yardımcı olur. Olimpik spor hareketini yönlendiren kardeşlik, dostluk ve karşılıklı anlayış ülkelerinin, değişik ülkelerden sporcuların buluşma atmosferini belirlemesi umuluyor."

Bu, 1980 Olimpiyatlarında da böyle olacak! (SSCB'de Spor dergisinden derlenmiştir.)

Yukardaki fotoğrafta, SSCB Spor Komitesi Başkanı S. Pavlov ve Portekiz Spor Genel Müdürü Henrique Reis Pinto görülüyor. Portekiz, Sovyetler Birliği'nin çok yönlü sportif ilişkiler içinde olduğu 100'den fazla ülkeden biridir.

Beden eğitimi için devlete bağlı merkezli yüksek okullarda, 20 ülkeden gençler öğrenim görüyorlar. (sağdaki fotoğraf).

Kanadalı buz hokeyi uzmanları Sovyet antrenman yöntemini öğrenmek için Moskova'ya gelmişlerdi.

KÜÇÜK BURJUVA DEVİRİMCİLİĞİNİN BUNALIMINDAN ÖRNEKLER

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da küçük burjuva devrimcisi iki grup arasında çıkan çatışma bir gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi. İdeolojik olarak tükenen, gelişme perspektifleri giderek daralan küçük burjuva devrimcisi akımların bunalımının derinleştiğini ortaya koydu. Küçük burjuva devrimcisi akımların kimi şeflerinin maoizm, troçkizm gibi karşı-devrimci ideolojilere daha sıkı sarılması, bu grupların bataklıkta sürüklenmesine yol açıyor.

Bu akımlara kapılan ve gerçekten devrim inanç duyan unsurlar gelişmelerden rahatsız oluyorlar. Şeflerin izlediği politikaya tepki gösteriyorlar. Tabanda yükselen hoşnutsuzluk, kaynaşma, şeflerin günlük çözümlerle bunları bastırma girişimleri sonuçsuz kalıyor. Şeflerin buldukları yöntem; gerginlik ortamını sürekli kılmak biçiminde somutlanıyor. Diğer gruplara karşı düşmanlığın körüklenmesi ve saldırılara dönüşmesi yoluyla tabandaki çözümü önleme yöntemi tehlikeli boyutlara varıyor. Bu akımlardan özellikle "Dev-Yol" şeflerinin ideolojik mücadele bitmiştir" diyerek ideolojik iflaslarını dile getirmelerinden sonra Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücüne, onun yolunda yürüyenlere, İGD'ye karşı bir saldırı kampanyası örgütlemeye çalıştığı biliniyor.

Bu saldırı nedensiz değildi. "Dev-Yol" şeflerinin saldırısı ideolojik iflas ve subjektif niyetlerin, maocu bozmalarla kurulan ittifakların bir sonucuydu. Ankara'da meydana gelen iki küçük burjuva devrimcisi grup arasındaki çatışma ise büyük ölçüde bu gruplar arasındaki post kavgasından kaynaklanıyor.

Çatışan taraflardan bir diğeri olan "Kurtuluş"un yayın organında "Sol içi şiddet kullanılmasına son verilmesi, anti-faşist güçlerin birliğinin sağlanması" üzerine söylenen sözler inandırıcı olmaktan uzaktır. "Sol içi şiddet kullanılmasın" diyenlerin, İGD Genel Merkezi'ne yaptıkları silahlı saldırı ve daha bir kaç ay önce (Ocak-1980) Feriköy'de İGD üyesi Zeki Şahin'i katlettiği belleklerden silinmemiştir. "Kılavuzu karga olanın burnu boktan kurtulmaz" derler. "Kurtuluş"un kılavuzu da küçük burjuva ideolojisi'dir.

"DEV-YOL" ŞEFLERİNİN RAHATSIZLIĞI

İstanbul Hisarüstü'nde ilerici gençlerin uzun süre semt halkı ile omuz omuza yürüttüğü çalışmalar sonucu faşistler yeniltilmiş ve giderek hiç bir etkinlik gösteremez duruma düşmüşlerdir. Ancak bu çalışmalar süresince ilerici gençlerin gerek semt halkı ile kaynaşması, gerekse küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılan iyi niyetli devrimci gençlerle kurdukları sıcak ilişkiler "Dev-Yol" şeflerini rahatsız etmeye başlamıştır. Çünkü bir yandan "Dev-Yol" şeflerinin maceracı eylemlerinin önü tıkanırken, öte yandan tabanlarıyla bağları çözülmeye yüz tutmuştur. 1 Mayıs'ta ilerici gençlerin bölgede gerçekleştirdikleri etkinliklerde eli kolu bağlı kalan "Dev-Yol" şeflerinin tabanlarıyla çelişkisi özellikle ilerici gençlerin düzenlediği futbol turnuvasına "Dev-Yol" yanlısı gençlerin de katılımıyla daha da su yüzüne çıktı.

Bu gelişmeler üzerine histeri nöbetlerine tutulan "Dev-Yol" şefleri, ilerici gençlere saldırı için aradıkları fırsatı (!) çok geçmeden buldular. İlerici gençler bölgede 11 Haziran günü Üniversite Seçme Sınavlarıyla (ÜSS) ilgili bir yazılama yaptılar. "Dev-Yol"cular ilerici gençlerin bu eylemini sabote etmeye yeltendiler, başaramadılar. Bir gün sonra ilerici gençler bu kez 15-16 Haziran'ın yıldönümünü nedeniyle bir yazılama yaptılar. "Dev-Yol"cular slogan yazma zahmetine bile katlanmadıklarından ilerici gençlerin sloganlarının altındaki imzaları silerek, kendi imzalarını attılar. İlerici gençler, "Dev-Yol"cuların bu "devrimci" eylemine müdahale ettiler. Saldırıyla karşılaştılar. İlerici gençlerin saldırıyı piskürtmesi üzerine "Dev-Yol"cular yeni yol arkadaşları bulmakta gecikmediler. Boğaz bölgesinde "Birlik"çiler ve troçkistlerle hemen bir "devrimci birlik" oluşturduklar. Sıra "eylem" geçmeye gelmişti. Karşılıklı ilk çıkan Halk-Koop başkanını, amnesini ve yanlarında yürüyen ilerici bir kıızı tarayarak ağır yaraladılar. Semt halkı ve ilerici gençler bu saldırıya da göğüslediler.

Semt halkının genel isteği üzerine "Dev-Yol" yanlılarının semtte bulunan birkaç işyeri kapatıldı. Çıkamaz bir yolda yürüyen ama kendilerine taktıkları "devrimci" yakıştırmasıyla hem kendilerini, hem de iyi niyetli unsurları aldatmaya çalışan "Dev-Yol" şeflerinin saldırı politikası bir kez daha iflas etti.

İTÜ REKTÖRÜNÜN PLANINI MAOCU BOZMALARI UYGULUYOR, KÜÇÜK BURJUVA "SOL" CULARI YARDIM EDİYOR.

12 Haziran günü İTÜ'nün Maçka binasında çıkan olaylar, maocu bozmalarda ilerici gençlere yönelik kışkırtmalarına, "Dev-Yol" şeflerinin bunlara nasıl kol-kanat verdiklerine ve küçük-burjuva devrimcisi bazı grupların bu kışkırtmalara nasıl kapıldıklarına somut bir örnektir.

O gün, maocu bozması "Halkın Yolu", Maçka yemekhanesine, 15-16 Haziran ile ilgili bir duvar gazetesi astı. Maocu bozmalarda duvar gazetesinde, 15-16 Haziran bir yana bırakılmış, işçi sınıfının öncü politik gücüne küfürler savruluyor, ilerici polis ihbar ediliyordu. İlerici gençler bu paçavranın indirilmesini söylediler. Ancak maocu bozmalarda buna saldırıyla cevap verince parçalanmış duvar gazetelerini de yanlarına alarak gitmek zorunda kaldılar.

Daha sonra tüm maocu bozmalar "Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Partizan" bir araya gelecek yemekhanenin önünde bekleyen ilerici gençlere saldırıya hazırladılar. Bunlara maocularla yaptığı flörtlerle ünlü "Dev-Yol" da katıldı. Bu gruplar, özellikle "Dev-Sol"u ilerici gençlere karşı kışkırtmaya, onları da yanlarına çekmeye çalışıyorlardı. İlerici gençlerin "Dev-Sol" ve "İTÜ-DER" sorumlularıyla yaptıkları görüşmeler

sonucu, ilk başlarda olumlu tutum takıman "Dev-Sol" sorumlularını ise, kışkırtmalara kapılarak anti-İGD ittifakının yanına sürüklen-diler. Tüm gruplar ilerici gençlerin üzerine saldırıya kalktılar. Polisin ve jandarmanın ilerici gençleri dipçiklediği sırada bile saldırılarını sürdürdüler. İlerici gençler tek bir adım geri atmadan bu saldırıları kararlılıkla göğüslediler, geri püskürttüler.

Bu olaylardan elbetteki alınması gereken bir çok ders vardır. Maocu bozmalara söylenecek bir sözümüz yok. Onlar içinde buldukları bataklıkta debelenip duruyorlar. Ancak küçük-burjuva "sol"cuları, aynı bataklıkta içine çekilmek istediklerinin, bu yoldaki sinsiy oyunları düzenlendiğinin artık farkına varmalıdırlar.

İTÜ'ye Rektör seçilen Kemal Kafalı'nın faşistlerin giremediği bu okulda devrimcilerin etkinliğini kırmak için geçtiğimiz günlerde "yetkililer"le gizli bir toplantı yaptığı, özellikle sol grupları birbirleriyle çatıştırmak yönünde bir plan hazırladığı bilinmektedir. Bu açıdan İTÜ'de maocu bozmalarda ilerici gençlere saldırısını bu planın bir parçası olarak değerlendirmek gerekir. Maocu bozması grupların öteden beri gericiğin planlarını uygulamaya koymada nasıl uğursuz bir rol oynadığı unutulmamıştır. Bu hainlerle bağlaşıklık kurmak, onlarla anti-İGD ittifaklar oluşturmak ta gericiğin değirmenine su taşımaktan başka bir anlam taşımaz. Küçük burjuva devrimcileri, maocu bozmalarda koltuk değneği olma rolüne soyunarak hiçbir yere varamazlar. Karşı-devrim bataklığından başka...

PANTOLON HIRSIZI "DEV-YOL"CU

Haftalık Yankı dergisi, 9-15 Haziran tarihli sayısının büyük bir bölümünü "terör" konusuna ayırmış. "Terör" üzerine çeşitli kişilerin görüşlerine başvurmuş. İnceleme ve araştırma yazıları yanında, CHP Genel Sekreter Yardımcısı Altan Öymen, MHP Genel Başkan Yardımcısı A. Oktay Güner ve "Direniş Komitesi" yetkililerinden biri ile konuşmalar yapmış. Üzerinde durmak istediğimiz, "terör" konusunda söylenen sözler, Yankı'nın "Direniş Komitesi" yetkilisine "...esnaf soygunları veya zorla para toplanması" ile ilgili sorduğu soruya verilen yanıt. Şunları söylüyor: "Bütün eylemlerimizde açıkça halkın somut çıkarlarına uygun bir çizgi izleriz. Bu halk yığınlarını faşizme karşı direniş savaşımızın saflarına kazanılması açısından zorunlu bir anlayıştır. Bu anlayışın bir parçası olarak emekçi halk kesimlerine, orta sınıflara yönelik saldırılar (örneğin; benzinci, bakkal, kasap soygunları gibi) devrimci değil gerici eylemlerdir."

Dev-Yol'cuların geçen yıl İGD Turhal temsilciliği binasını basıp, çay ve şeker kutularını yürüttüklerini, İnciraltı Öğrenci Yurdu'nda da İGD üyelerinin odalarına saldırarak eşyalarını yağmaladıklarını hatırladık.

Ama zaman aşımına uğradığı için, Dev-Yol'cuları bu gerici eylemlerinden ötürü suçlamıyoruz. Ama "Kurtuluş"un yayın organı "Öncü"nün 3. sayısında "Dev-Yol"cuların en son gerici eylemleri şöyle sergileniyor: "Antalya Hal işçilerinden birisinin pantolonu çalıandı. Daha sonra işçiler çalınan pantolonu bir Devrimci Yol'cuda gördüler. Durumu proletarya sosyalistlerine söylediler. Gidilip çalınan mal geri istendi ve bir emekçinin malının çalınmasının yanlışlığı anlaşıldı. Karşılık bir ölü, bir ağır yaralı." (Syf.4)

Boşuna dememişler, huylu huyundan vazgeçmez diye.

MÜCADELE KAÇKINLARI

Bir söz vardır: "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz" diye. Bu söz tam da bizim küçük burjuva devrimciler için söylenmiş. Faşistlere karşı savaşmak, direnmek üzerine mangalda kül bırakmayan küçük burjuva "sol"cuları sıra "iş"e, yani söylenenleri yaşama geçirmeye gelince, bu defa kendileri kül oluyorlar.

Bunun somut bir örneği geçtiğimiz günlerde Eskişehir'de yaşandı. Gün Sazak'ın cenazesinin getirildiği gün Eskişehir'in merkezi olan Köprübaşı ve Porsuk Bulvarı dolaylarındaki "Dev-Yol"cular, buralarda durmaları yanlış olacağı kararna vardılar. Ve o gün tüm "Dev-Yol" yanlıları ya evlerine kapandılar, ya da Eskişehir'in dışına çıktılar. İlerici gençler tek bir adım bile geri atmamaları, en kararlı anti-faşist savaşçılar olduklarını bir kez daha gösterdiler. Faşistlerden gelecek her türlü saldırıya karşı direnmenin hazırlıklarını yaptılar. Gerçekten de faşistler saldırıya yeltendiler. Güvenlik yetkilileri faşistlerin saldırısı için zemin hazırladı. Ancak ilerici gençlerin ve bölgedeki anti-faşist güçlerin kararlılığı karşısında faşistler saldırıya cesaretiyle bulunamadılar.

Aynı günlerde TİP, TSİP, Birlik-Dayanışma tarafından ortaklaşa çıkarılan ve Gün Sazak cinayetinin içyüzünü açıklayan, halkı faşist saldırılara karşı ortak savaşıma çağırarak bir bildiri geniş olarak dağıtıldı. "Dev-Yol"cular ise çıktıkları "yolculuktan" daha yeni dönüyorlardı.

SONUÇ

İlerici gençliğin küçük burjuva devrimcisi akımlara karşı tutumu açıktır. İlerici gençlik, maocu ve yozlaşmış terör gruplarının dışında kalan ve bunlara karşı çıkan küçük burjuva devrimcisi gruplarla eylem birliği yapmaya hazırdır. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün son tarihsel kararlarında küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılmış gençlik yığınlarının da birleşik, yığınsal, legal tek bir gençlik örgütü sıralarına kazanılması vurgulanıyor. Bu akımlara kapılan gençlerin eylemlerinin ikili karakterinin bilincine varmalarını sağlamak gerekir. Bu eylemlerin, subjektif olarak devrimci görünmesine rağmen, objektif olarak devrimci harekete zararlı olduğunu kanıtlamak, kavratmak ilerici gençliğin devrimci sorumluluğudur.

DİMİTROV: "ANTI-FAŞİST GENÇLİĞİN TÜM GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRELİM,"

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü, aldığı son tarihsel kararında gençlik hareketinin önüne "yurt çapında birleşik, yığımsal ve legal tek bir gençlik örgütünün yaratılması" görevini koydu.

Gençlik hareketinin kitlesel tabanının genişletilmesi, anti-emperyalist, anti-faşist gençliğin birleşik, yığımsal çıkışlarının örgütlenmesi hem güncel, hem de zorunlu bir görevdir. Yaşadığımız günler kesinlikle bunu gerektiriyor.

Faşizm, zincirleme tezgahlanan provokasyonlarla tırmanıyor. Reel bir tehlike haline geliyor. Halk düşmanı Demirel iktidarı, emperyalizme köleliği pekiştiriyor. Geleceğimizi ipotek altına koyuyor. Emperyalizmin, NATO generallerinin serüveni, harpçi girişimlerine çanak tutuyor. Ülkemizi nükleer bir mezarlığa çevirecek anlaşmalara imza atıyor. Zorbalık yasaları, işkence ve terör tüm yurttaki kol geziyor. Terör üsteliyor.

Ancak bu tehlikeye karşı koymak olanaklıdır. Bunu yapacak güçler vardır. "Biz tüm anti-faşist güçleri birleştirmekle ve en başta genç emekçiler kuşağının güçlerini birleştirmekle, işçi sınıfının öz çıkarlarını, öz davası uğrunda yaptığı mücadelede gençlerin rol ve aktivitesini bin kat yükseltmekle onlara karşı koyabiliriz ve koymalıyız." (G. Dimitrov, Gençlik İçin - İng. sy. 49)

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün gençlik için öngördüğü perspektifi ele alıp değerlendirirken, doğumunun 98. yıldönümünü coşkuyla kutladığımız, Bulgaristan halkının ve uluslararası işçi sınıfının yetiştirdiği seçkin savaşçı G. Dimitrov'un yapıtlarını bir kez daha dikkatle incelemek gerektiğine inanıyoruz. Gerek Komintern 7. Kongresi'ne (2 Ağustos 1935) sunulan "Faşizmin saldırısı ve işçi sınıfının faşizme karşı savaşında Komünist Enternasyonal'e düşen görevler" başlıklı "Rapor"unda, gerekse bu kongreden bir ay sonra aynı salonda toplanan Komünist Gençlik Enternasyonal'i 6. Kongresi'nin açılışında "Anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleştirilmesi" meselesini üzerinde yaptığı konuşmada Dimitrov, ne yapmamız gerektiğini açık ve duru bir biçimde ortaya koyuyor. Kuşkusuz, Dimitrov daha birçok konuşmasında, makalesinde gençlik sorununu işliyor. Gençliğe çalışmalarında yol gösteriyor. İlerici gençlik Dimitrov'a büyük bir sevgi ve saygı besliyor. O'nun "Gençlik İçin Notları" ilerici gençliğe çalışmalarında en büyük yardımcı ve esin kaynağı oluyor.

S. Üstünel'in Dimitrov Müzesi'nde yaptığı bir konuşmada belirttiği gibi, "Gençlik arasında en çok sevilen ve en çok okunan Lenin'in ve

Dimitrov yoldaşın yapıtlarıdır. Bugün ilerici gençliğin en çok sevdiği, saydığı ve savaşlarına bayrak edindiği biri de Dimitrov yoldaştır" (Sofya, 1977, Ürün Dergisi, Sayı: 44) Bu sevgi ve saygı nedensiz değildir. Çünkü: "Eğer biz Lenin'i Marks'ı, Engels'i savaşta bayrak edindiyssek, Marksizm-Leninizmi elimizde en güçlü silah olarak kullanıyorsak, Dimitrov gibi büyük komünist kişilere, seçkin devrimcilere karşı büyük bir sevgi ve saygı besliyorsak, bütün bu sevgi ve saygı onların bize bu silahı nasıl kullanacağımızı öğretmelerinden geliyor." (S. Üstünel, aynı konuşma.)

Dimitrov, faşizmin Almanya'da ve İtalya'da iktidara geldiği, saldırganlığının arttığı, savaş tehlikesinin günün sorunu olduğu bir dönemde, Komünist Gençlik Enternasyonal'i'nin Kongre çalışmalarını, anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleştirilmesi sorununa ayrılmamasını istiyordu. Faşizmin bir yandan canavarca saldırılarla devrimci gençliğin en iyi savaşçıları katlettiği, öte yandan demagoji ve dipsiz vaatlerle özellikle emekçi gençliği kazanmaya çalıştığı - Almanya ve İtalya'da bunu başardı da - bir dönemde gençliği bu canavarın elinden kurtarmak gerektiğine dikkati çeken Dimitrov, "faşist olmayan bütün gençliğin güçlerini ve en başta işçi gençliğin güçlerini birleştirme görevini, sosyalist gençlikle birlik kurma görevini" Komünist gençlik hareketinin en önemli görevi olarak öne alıyordu.

Anti-faşist gençliğin tüm güçleri nasıl birleştirilecekti? Dimitrov'un vurguladığı gibi, "Bütün anti-faşist gençlik, kendi güçlerinin birleştirilmesi ve örgütlenmesi ile ilgilenmektedir" Hiçbir genç insan, bu canalıcı soruna kayıtsız kalmamaktadır. Çünkü güçlerini birleştirdiği oranda yenilmez olacağını her günkü yaşamında görüyor.

Dimitrov'un tek gençlik örgütü kurulması fikrini şöyle açıklamak olanaklı: Savaşçı, ilerici, anti-faşist, toplumsal ve kültürel bir örgüt. Böylesi bir örgütün kurulması yakın geleceğin sorunu olmalı, gençlik örgütleri arasındaki işbirliği güçlendirildikten sonra bu örgütün yaratılmasına girişilmeliydi.

Gençliğe yürekli, bağımsız ve girişken olması gerektiğini öğütleyen Dimitrov; anti-faşist gençlik güçlerinin tek cephesinin yaratılması sorununu işçi sınıfının politik partiler düzeyinde birliğinin sağlanmasına dek ertelenmesine karşı çıkıyor "Komünist ve sosyal-demokrat partilerle işçi sınıfının diğer örgütleri arasında birleşme olmasını beklemeyiniz" (a.g.e.) diyor.

Bu politika iflas eder!

Faşist MHP başlarının oteden beri CHP'ni sindirmeye yönelik bir politika izlediği biliniyor.

Faşist liderlerin amacı açıktır: Sağ kanat yöneticiler elindeki CHP'ni daha uzlaşmacı konumlara çekmek. Faşist MHP'yi meşrulaştırmak. CHP'ni demokrasi güçlerinden tümüyle yalıtılmayı sağlamak. Saldırı ve terörle CHP tabanını sindirmek, pasifize etmek.

Faşist Türkiye, 11 Haziran 1980 günlü "Günaydın" gazetesine verdiği bir demeçte, tehditlerini "meydan okumaya" kadar vurduruyor. Bu faşist, nazi casusu olduğu belgelerle ortaya konulduğunu, partisinin ve

yan örgütleri durumundaki UGD, yeni adıyla ÜYD, MİSK, ETKO, TİT vb. cinayet örgütlerinin suçlarının dosyalarına sığmadığını, yüzlerce ilericinin, yurtseverin, demokratın katilleri faşistlerin mahkemelerde bülbül gibi öterek MHP'yle ilişkilerini itiraf ettiğini bildiği halde, Ecevit'i "MHP'nin suç işlemeye azmetirdiği" iddiasını ispata çağırıyor. "Ecevit bu iddiasını ispat edemezse şerefsizdir" vs. diyor.

Bu ip kaçınılmaz faşisti böylesine "cesaret"lendiren nedir? CHP yöneticilerinin kararsız, uzlaşmacı politikası. 22 aylık CHP ağırlıklı hükümet döneminde Ecevit, "MHP'yle ilgili çok önemli belgeler" sahip olduk-

larını, bu belgelerde "MHP'nin cinayetlerle yakın" ilişkisi olduğunu ortaya konulduğunu söylediği halde, bu belgeleri kamuoyuna açıklamaktan ısrarla kaçındı. CHP genel başkanı Ecevit, faşist liderlerin her tehdidi sonucu anti-komünizme daha hız verdi.

Ecevit 14 Ekim ara seçimleri öncesinde çıktığı seçim gezilerinde "Faşizme Geçit Yok", "Kahrolsun Faşizm" diye haykırarlara yanıt olarak, "Faşizm biz iktidara geldiğimizde kahroldu" diyebilirdi. Şimdi aynı Ecevit, faşist tehlikerin güncelliğini, "Türkiye'nin bazı kentlerinde artık iç savaş başlamıştır" sözleriyle itiraf ediyor. Bu itiraf aynı zamanda CHP yöneticilerinin iflas eden politikasını belgeliyor. Faşizm, CHP iktidarı oluncaya kadar hahur(!) Muhalefette iken hortluyor. Ecevit mantığı bu işte. Faşist Türkiye'ye, Somuncuoğulları cesaret veren, onları CHP'ne "meydan okumasına" olanak tanıyan da bu "tutarız politikadır. Faşist liderlerin CHP'ne tehditlerini yoğunlaştırdığı günlerde, CHP Gençlik Kolları Merkez Kurulu ve 49 il örgütü ortak bir bildiri yayınladılar. Bildiride "Faşizme karşı mücadelede kararlı olduklarımız" vurgulayan CHP'li gençler, "bir çok ilde ilan edilmiş bir sivil sikiyönetim ve sokağa çıkma yasağı uygulandığı"na dikkat çekiyorlar. (11 Haziran 1980 Miliyet)

Faşist tırmanışın kanlı boyutları aldığı bir dönemde CHP Gençlik Kollarının savaşım kararlılığını dile getirmesi, kuşkusuz olumlu bir çıkıştır. Ancak, CHP Gençlik Kolları Merkez Kurulu'nun bildirisinde anti-faşist, anti-emperyalist gençlik hareketiyle eylem birliğinin gerekliliği üzerine söz bile edilmiyor. Buna karşılık gençliğe "CHP saflarında mücadele etmesi" için çağrı yapılıyor. Oysa CHP'li gençler de çok iyi biliyorlar ki, faşist tehlikeyi göğüsleyebilmek sadece tüm anti-faşist güçlerin eylem birliğiyle olanaklıdır. Ancak böylesi bir eylem birliğinin gerçekleşmesiyle faşizm tehlikesine karşı kararlı bir savaşım söz edilebilir. Hiç bir güç, tek başına bu tehlikeye karşı koyamayacağını bilmek zorundadır. CHP gençliğinin, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketiyle eylem birliğini güçlendirmesi, her şeyden önce demokrasi hareketine, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketine güç kazandırır.

başyazı

(Başararlı: 1. Sayfada.)

dan çıplak bir diktatörlüğe geçme girişimlerine, iktidarın halk düşmanı politikasına karşı işçi sınıfının öncü politik gücünün güncel politikası doğrultusunda savaşımı yükseltmek ilerici gençlik hareketinin gündeminin başında duruyor. Dün olduğu gibi öümüzdeki dönemde de ilerici gençlik yığın çıkışlarını yükseltmek için, anti-faşist gençliğin birleşik, yığımsal örgütlenmesi için vargüçle savaşacaktır. Esasen yaz çalışmalarını da bu savaşımın ayrılmaz bir parçasıdır ve bu savaşımın yükseltilmesi, daha ileri boyutlarda sürdürülmesi amacına yöneliktir. Bu açıdan yaz çalışmalarının hedefleri ve yönelimleri demokrasi savaşımının güncel gereksinimlerine tamamen uygun düşüyor. Bu hedefler ve yönelimler nelerdir?

Birinci hedef: Yaz döneminde köylü gençlik çalışmalarının yoğunlaştırılmasıdır. Köylü gençliğe yönelik çalışmaların daha ileri boyutlara varandırılması, daha büyük çap ve sonuç alması bir biçimde yürütülmesi ilerici gençlik hareketinin en önemli görevlerinden birisidir. Bu konuda başarı ve verimli sonuçlar alabilmek için, temel eksiklikleri giderecek, köylü gençliğin sosyal, kültürel, politik düzeyine uygun, merkezi olarak planlanmış bir çalışma yürütmek gerekir. Bu çalışmanın bir kampanya biçiminde ele alınması, bu afanda çalışacak aktivistlerin yerli yerinde kullanımı ve ön bir eğitimden geçirilmeleri, köylü gençlik yığınları arasında çalışmanın özgülüklerine dikkat eden, onların ekonomik, demokratik hak ve istemlerini somut, canlı, çarpıcı biçimde ele alan bir ajitasyon-propagandanın yoğun olarak sürdürülmesi gerekir.

Yaz çalışmalarının önemli bir yönünü de işçi gençlik çalışmalarını oluşturuyor. İlerici gençlik hareketi işçi sınıfının kan tazeleyicisi, gençlik hareketinin önderi olan genç işçilerin örgütlenmesinde önemli kazanımlar, büyük başarılar elde etmiştir. Şimdi öümüzde bu

YAZ ÇALIŞMALARINI VE GÖREVLERİNİZİ

kazanımları ve başarıları tahcilaştırmak, güçlendirmek daha fazla ölçüde genç işçiyi örgütlemek ve bunu sınıf ve kitle sendikacılığı savaşımıyla birleştirmek görevi vardır. Bunun yolu genç işçilerin haklarına yönelik saldırılara karşı ortak güçlü çıkışların örgütlenmesinden, grev silahını kullanan işçi sınıfıyla dayanışmadan geçiyor.

Diğer yandan, özellikle yoğunlaşan faşist saldırılarla birlikte semt çalışmalarının önemi giderek artıyor.

Yaz dönemi boyunca yerleşim birimlerinde ilerici gençliğin konularını daha da güçlendirelimiz. Bu da faşist saldırılara karşı eylem birliği temelinde kararlılık savaşımına, kitlesel güven verebilmeye, yoğun ve etkili bir anti-faşist ajitasyon ve propagandanın sürdürülmesine bağlıdır.

Örgütü güçlendirme sorunu, politik bilincin geliştirilmesinden, ideolojik-teorik düzeyin yükseltilmesinden ayrı düşünülemez. Yaz dönemi ilerici gençliğin ideolojik-politik eğitimi için geniş olanaklar sağlıyor. Bu olanakları iyi değerlendirmek ve sonuçta kadar kullanmak gerekiyor. Eğitimin verimli ve sonuç alıcı olması için merkezi, örgüt ve aşama olarak yürütülmesi, somut düzeylerde olması ve süratliliğin sağlanması şarttır.

Bütün bu çalışmaların yaz dönemi boyunca gerçekleştirilmesini, ideolojik-teorik düzeyin yükseltilmesini, somut düzeylerde olmasını ve süratliliğin sağlanması şarttır. Bütün bu çalışmaların yaz dönemi boyunca gerçekleştirilmesini, ideolojik-teorik düzeyin yükseltilmesini, somut düzeylerde olmasını ve süratliliğin sağlanması şarttır. Bütün bu çalışmaların yaz dönemi boyunca gerçekleştirilmesini, ideolojik-teorik düzeyin yükseltilmesini, somut düzeylerde olmasını ve süratliliğin sağlanması şarttır.

FAŞİST TERÖRE,

(Başararlı: 1. Sayfada.)

vurucu gücü MHP'nin terörün ana kaynağı olduğunu bir kez daha ortaya koydu. MHP elebaşlarının ülkeyi kana bulama girişimlerini tıpkı Hitler'in Göbels'i gibi yalanla ve demagoji ile örtbas etme yetenizleri bu gerçeği değiştiriyor.

28 Mayıs günü başlayarak bir hafta süreyle Çorum'da Çorum halkına ve köylülerine karşı yeni bir Kahramanmaraş provasının uygulamaya kalkanlar bu eli kanlı faşist sürüleridir.

Ama Çorum halkı çetin cevaz çıktı. Uyanık davrandı. Bir bütün olarak alevi-sünni tüm emekçiler faşist kırm ve saldırı girişimi karşısında ortak hareket ettiler. Ne uzlaşmacı tutumlardan medet umdular; ne de zaten küçük bir grup olan maocu bozmalarının provokasyonlara ve küçük burjuva "sol"cularının bazı maceracı eylemlerine rağbet ettiler. Sağda-solda, yaygın organlarında kopardıkları tüm yaygaralara rağmen maocu bozmalarının Çorum halkının direnişine en ufak bir katkıları dahi olmadı. Çorum halkının başarısı, tüm emekçilerin demokrasi güçlerinin eylem birliği temelinde yükselttikleri yığımsal, örgütlü savaşımın başarısıdır.

Çorum, Antakya ve daha birçok kentteki anti-faşist savaşımın zengin deneyimi, artık şu yadsınamaz gerçeği kanıtlamıştır: Faşist teröre karşı savaşımında, toplu kurum hareketlerini bozguna uğratmakta belirleyici olan yığınların ortak savaşımıdır, eylem birliğidir. Bu, halkın can güvenliğini sağlayacak, Demirel iktidarının halk düşmanı politikası-

nı tüm halka gösterebilecek, Türkiye'li, onun suç ortağı Demirelleri köşeye sıkıştırarak biricik güçtür.

Ne var ki CHP sağ kanat yönetimi bu gerçeği görmemezlikten geliyor, yığınların ve CHP tabanının istemlerine ters düşen bir politika izliyor. Bir yandan yığınların anti-faşist savaşımına engeller koyuyor, diğer yandan AP-CHP işbirliği, "geniş tabanlı hükümet" diye ortaya çıkıyor. Sağ kanat yönetimin çürük bağlaşıklara dayanan bu formüllerini faşist savaşımına engeller koyuyor, diğer yandan AP-CHP işbirliği, "geyaramıyor. Öyle ki, faşist cinayetler CHP il başkanlarının öldürülmesinden, Nevşehir'de olduğu gibi cenaze törenlerine toplu saldırılar düzenlemeye kadar vurduruyor. CHP sağ kanat yönetiminin uzlaşmacı formüllerini faşist terörü ortadan kaldırmayacak, halkın can güvenliğini sağlayabilecek mi? Elbetteki hayır. Halkımız acı da olsa bu gerçeği deneyimlerinden öğreniyor. Gerçek çıkış yolunu giderek daha büyük ölçüde kavıyor.

Bugünkü koşullarda bunalımı çözmek, terörü önlemek, devleti gerici faşist öğelerden temizlemek, halkın can güvenliğini sağlamak için yığınlar ve örgütlü savaşımın başka yol yoktur. Milyonlarca emekçinin üzerine çöken karabasanın kurtuluşu; baskı ve zorbalık yasalarına, ikili kölelik anlaşmalarına, faşist teröre karşı yığınların ortak savaşımı, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği ile olanaklıdır. Faşist tehlikeyi önleyebilecek biricik güç budur.

halktan yana bilimsel eğitim

Uluslararası Öğrenciler Birliği ve İrlanda Öğrenciler Birliği'nin ortaklaşa örgütlediği "Teknoloji, Eğitim ve Toplum" konulu forum 23-25 Mayıs tarihlerinde Dublin'de yapıldı. Forumda yer alanlar daha sonra Kuzey İrlanda halkı ve öğrencileriyle dayanışma turuna katıldılar. Türkiye'den de bir ilerici gencin hem foruma ve hem de tura katıldığı öğrenilmiştir.

Kendisiyle görüştüğümüz ilerici genç, oturumlarda yaptığı konuşmalarda ülkedeki çok yönlü bunaltıcı

min bilimsel teknolojik gelişmeye olumsuz etkileri, eğitimin ve öğrencilerin durumunun gitgide kötüleşmesi, okullarda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün kalmaması üzerinde durduğunu belirtmiş, ancak umutsuz olmadıklarını, gençlik örgütleri arasında 79-80 ders yılı başında varılan eylem birliğinin umut verici bir biçimde geliştiğini vurgulamıştır. Daha sonra, öğrenci haklarının savunulması, sorunlarının çözülmesi için ilerici gençliğin tüm ilimli toplumsal güçlerle işbirliğine çıktığını, bu işbirliğinin somut ürünlerini anlatmıştır. Günümüzde Türkiye halkı, gençliği ve öğrencileriyle uluslararası dayanışmanın can

alıcı önemine dikkat çeken ilerici genç, bu dayanışmanın daha da ilerletilmesi zorunluluğu üzerinde durmuş ve Uluslararası Öğrenciler Birliği ve üye örgütlerinin bu konudaki girişimlerine ve çabalarına büyük bir değer biçtiklerini vurgulamıştır. Ayrıca, forum çerçevesinde yapılan barış konulu bir yuvarlak masa toplantısında ise, günümüzde bu savaşın kazandığı dirimsel öneme değinerek, Türkiye gençliği ve öğrencilerinin etkinliklerini anlatmıştır. Forum sonunda katılanlar ortak bir sonuç belgesi kabul etmenin yanı sıra, NATO Merkezi'ne ve NATO üyesi ülkelere alınan son silahlanma kararlarını kınayan ve Afganistan

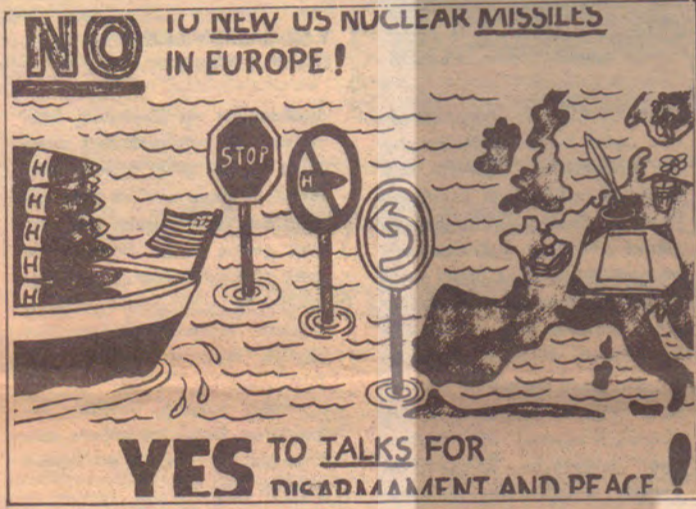
Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin düzenlediği "Teknoloji, Eğitim ve Toplum" konulu forumun bir anı.

hükümeti ve diğer ilgili devletlere de Afganistan hükümetinin barışçı girişimini desteklediklerini belirten birer telgrafın gönderilmesini karar altına almışlardır.

Kuzey İrlanda halkı ve öğrencileriyle dayanışma turuna katılanlar hükümet vekillerinin yanı sıra, geniş parti ve sendika temsilcileriyle görüşmelerde bulunmuşlar, sorun üzerine bilgi almışlar, onların nasıl bir çözüm yolu aradıklarını somut olarak görmeye bulmuşlardır. Tur sonrasında, katılanlar yaptıkları

ortak bir açıklama ile, dayanışmalarına hız vereceklerini ve özellikle sorunun geniş demokratik kamuoyuna mal edilmesi için yoğun bir çaba harcayacaklarını belirtmişlerdir. Ortak açıklamada İrlanda halkının tüm demokratik istemleri desteklenerek, İngiliz hükümetinin baskıcı politikası ve şiddet amaçlı güçlerin eylemleri kınanmıştır. Bir insan hakları bildirgesinin kabulü, işsizlik, konut vb. gibi ağır sorunların çözümü için etkin çaba gösterilmesi istenmiştir.

barış savaşımında önemli bir aşama: BARIŞ İÇİN DÜNYA HALKLARININ PARLAMENTOSU

Her geçen gün dünya halklarının, barış güçlerinin emperyalizmin soğuk harp dönemini geri getirme, silahlanma ve savaş körükleme, girişimlerine karşı barış savaşımını güçleniyor. Yeni boyutlar alıyor. Bu doğrultuda Dünya Barış Konseyi (DBK) 23-27 Eylül 1980 tarihleri arasında Sofya'da "Barış İçin Dünya Halklarının Parlamentosu" adlı bir toplantı düzenlemeyi karar altına aldı. 1977 yılında, Varşova'da "Dünya Barış Kurucuları Kongresi"ni toplayan DBK, Dünya Parlamentosu'nu 30 yıllık savaşım tarihi içinde düzenlenen en önemli toplantı olarak nitelendiriyor. Dünya barış güçleri ise 1980 yılını bu parlamentonun yılı olarak adlandırıyorlar.

Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu üstüne bir açıklamada bulunan DBK Başkanı Romes

Candra açıklamasının bir bölümünü şöyle diyor:

"Emperyalist güçler '70'lerde uğradıkları yenilgileri bir türlü içlerine sindirememişlerdir. Önümüzdeki 10 yılda, yetmişlerde başlatılan tüm gelişmeleri tersine çevirmek arayışı içindedirler. Detant'ı yok etme arayışı içinde ve savaşla barış arasındaki sınırdaki son derece dehşet verici oyunlar tezgahlama çabası içindedirler."

"Uluslararası durumun vahametini anlayanların - diğer konulardaki düşünsel ayrılıkları ne olursa olsun - seksenlerin barış utkularını yeni yüceliklere ulaştırma, çığ gibi büyüyen silah yığılmasına son verme ve detant girişimlerinin bütünlüğünü sağlama doğrultusunda çabalarını birleştirmeleri hayati önem taşımaktadır."

"Barış İçin Halkların Dünya Par-

lamentosu insanlığın büyük çoğunluğunun temsilcilerini bir araya getirecektir. Dünya halkları savaş kısırtıcılarını ve silahları çıkar sağla yıcıları altedecek güçtedir."

Parlamentolar seçilmiş temsilcilerden oluşur. Sofya'da toplanacak olan Dünya Parlamentosu da, tüm dünya halklarının özgürce ve demokratik bir biçimde seçtikleri temsilcilerden oluşacaktır. Tüm ülkeler öncelikle, yıl boyunca fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde, çeşitli bölgelerde yapılacak olan toplantılarda belirlenecek olan temsilcilerle kendi ulusal parlamentolarını kuracaklardır. Daha sonra ise ulusal parlamentolar Sofya'daki toplantıya katılacak olan delegeleri kendi içinde saptayacaktır. İşte ülkemizde, Barış Komitesi'nin 3-5 Nisan 1980 tarihlerinde yapılan 2. Kongresinin ana teması Dünya Parlamentosu'ydü. 1 Eylül 1980 tarihinde ise her kesimden, görüşten, meslekten temsilcilerin katılımıyla Türkiye Parlamentosu toplanacaktır.

Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'nun oluşturulması barış savaşımında önemli bir aşama olacaktır. Kuşkusuz parlamentonun görevini eksiksiz yerine getirmesi, en geniş yığınların temsilcisi olmasına bağlıdır. Bunun için tüm dünya ve ülkemiz barışçı güçlerine düşen görev, parlamentoyu sadece 23-27 Eylül tarihleri arasındaki bir toplantı olarak değerlendirmemek, anlamını ve önemini yığınlarla anlatmak, bu doğrultuda aktif bir çalışma yürütmektir.

ORTAK AÇIKLAMA

Biz İlerici Gençler, KNI ve EDON'un temsilcileri Karl Liebknecht Sosyalist Gençlik Birliği'nin 8. Konferansında şu kararları aldık:

1. Afganistan ve İran devrimlerinden sonra emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi, bölgemizdeki konularını güçlendirmeye çalışıyor. Politik durum üzerinde giderek daha büyük baskı uyguluyor ve Türkiye'de somut olarak, bu ülkeye bölgemizde jandarmalara tohum dayatmaya çalışıyor. Bu ülkedeki faşist güçleri desteklemeye devam ediyor.

Türkiye ilerici güçlerinin, faşist tehlikeye karşı savaşını destekliyoruz. Türkiye halkı ve gençliğinin demokratik haklarının kısıtlanmasını, İGD yöneticilerinin son tutuklanmasını ve onlara yapılan insanlık dışı işkenceleri vurguluyoruz. Tüm tutukluların

derhal serbest bırakılmasını, Türkiye halkının tüm demokratik haklarına derhal kavuşmasını istiyoruz.

3. Yunanistan halkı ve gençliğinin demokratik ve sendikal özgürlüklerini savunma savaşıyla dayanışmamızı açıklıyoruz.

4. Kıbrıs halkının Kıbrıs sorununu adil bir çözümüne uğruna, bağımsız, egemen, askerden arındırılmış, bloksuz, barışçı bir Kıbrıs-Türk ve Rum Kıbrıslıların ortak bir yurdu için savaşını destekliyoruz.

5. İşçilerimizin proletarya enternasyonalizmi ve anti-emperyalist dayanışma anlayışı üzerinde giderek derinleşmesini ve daha sağlam gelişmesini sevinerek saptıyoruz.

İLERİ GENCER KNI EDON

DÜNYA GENÇLİĞİNDEN HABERLER

DDGF FAŞİZME KARŞI UTKUNUN 35. YILDÖNÜMÜNDE YUVARLAK MASA TOPLANTISI YAPTI

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu faşizme karşı utkunun 35. yıldönümünde Budapeşte'de bir yuvarlak masa toplantısı düzenlemiştir. Toplantıya 35 ülkeden DDGF üyesi örgütü temsilen 60'a yakın genç katılmıştır. Katılanlar arasında Türkiye'den de bir ilerici gencin bulunduğu bildirilmektedir. Öğrenildiğine göre toplantıda bir de konuşma yapan ilerici genç, 9 Mayıs Gününün ilerici Türkiye gençliği için çetin anti-faşist savaşımında engin bir güç kaynağı olduğunu belirtmiş, uluslararası demokratik gençlik ve öğrenci hareketini Türkiye halkı, gençliği ve öğrencilerinin faşizme ve emperyalizme karşı ve özellikle İGD yöneticilerinin ve diğer politik tutukluların serbest bırakılması ve işkencelere son verilmesi için savaşımında dayanışma çabalarını daha da yükseltmeye çağırmıştır.

ICP'İN 1. BİRLEŞİK KONGRESİ TOPLANDI

Portekiz Komünist Gençliği Birinci Birleşik Kongresi 24-25 Mayıs tarihlerinde Lizbon'da yapıldı. Kongreye Türkiye'den de bir ilerici gencin katılarak konuşma yaptığı bildirilmektedir. Öğrenildiğine göre ilerici genç yaptığı konuşmada Portekiz gençliği ve öğrencilerinin demokratik kazanımları korumak ve gericiğin saldırılarını püskürtmek için verdiği çetin savaşımını selamlamış, Türkiye'de demokratik güçlere ve gençliğe yönelik baskılar üzerinde durmuş, Türkiye halkı, gençliği ve öğrencileri ile uluslararası dayanışma eylemlerine hız vermenin önemini vurgulamıştır.

ANTI-EMPERYALİST SAVAŞIMDA EYLEM BİRLİĞİ VE DAYANIŞMA FORUMU

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin Suriye Ulusal Öğrenci Birliği, OCLAE, AASU, GUAS ile ortaklaşa düzenlediği "Genel Anti-emperyalist Savaşımında Eylem Birliği ve Dayanışma Üzerine Uluslararası Öğrenci Forumu" 6-11 Mayıs tarihleri arasında Suriye'nin başkenti Şam'da yapıldı. Forumda Türkiye'den de bir ilerici gencin katıldığı ve konuştuğu öğrenildi. Bildirildiğine göre ilerici genç konuşmasında Türkiye'nin emperyalizmin ekonomik ve askersel kuruluşlarına bağlılığının sürekli olarak bölgemizde barış için bir tehlike oluşturduğuna dikkat çekmiş, emperyalist dayatmaların artmasıyla birlikte bu tehlikenin daha da büyüdüğünü açıklamıştır.

FDJW'İN 8. KONGRESİ YAPILDI

Batı Berlin Özgür Alman Gençliği'nin (FDJW) 8. Kongresi 16-18 Mayıs tarihlerinde yapıldı. Öğrenildiğine göre kongreye Türkiye'den bir ilerici genç de katılarak değişik görüşmelerde bulunmuştu. Ayrıca İGD Genel Sekreteri Alaettin Taş'ın da kongreye bir mesaj gönderdiği öğrenilmiştir. Alaettin Taş mesajında, FDJW'nin adının Karl Liebknecht Sosyalist Gençlik Birliği (SJV-KL) olarak değiştirilmesine de vansıdığı gibi, bu kongrenin örgütün gelişiminde yeni bir dönüm noktası olacağını belirterek, Türkiye ilerici gençliğinin dayanışmasını vurgulamıştır. Daha sonra, Türkiye'deki anti-demokratik baskı ve uygulamaların son örneklerini sergileyerek, dünya demokratik gençliği ve onların örgütlerinin daha etkili çabalarıyla Türkiye halkının ve ilerici, demokratik gençliğin gericiğin saldırılarını püskürtecek güçte olduğunu belirtmiş, mesajını kongre katılanlarına etkin ve başarılı çalışma dilekleriyle bitirmiştir.